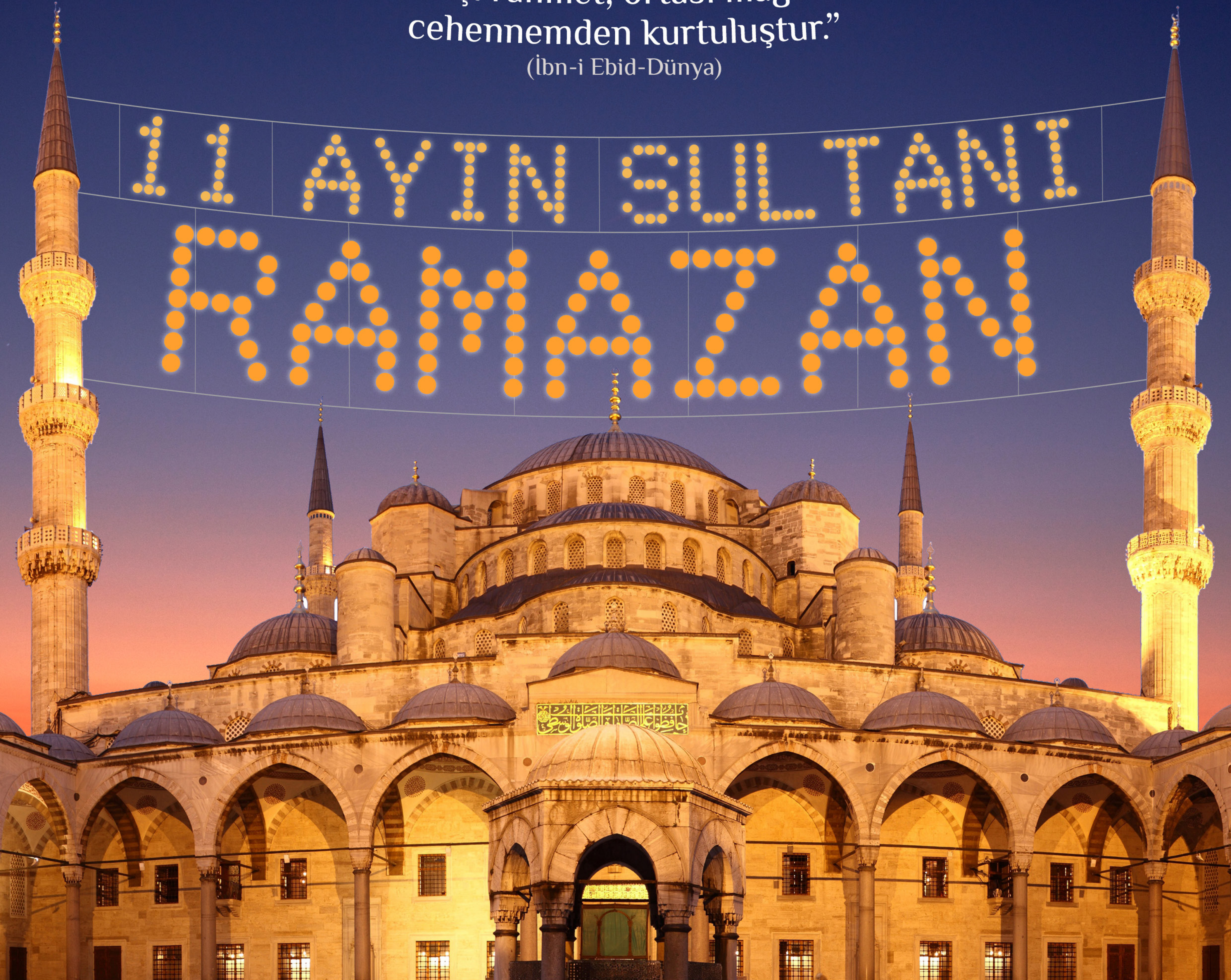
İki Aylık Mecmua — Her Tomurcuk bir başlangıçtır...

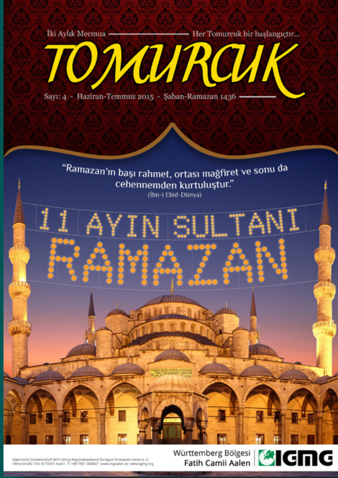
TOMURCUK

Sayı: 4 - Haziran-Temmuz 2015 - Şaban-Ramazan 1436

Islamische Gemeinschaft Millî Görüş Regionalverband Stuttgart Ortsverein Aalen e. V.
Ulmerstraße 104 | D-73431 Aalen | T: +49 7361 360647 | www.mgaalen.de | www.igmg.org

Württemberg Bölgesi
Fatih Camii Aalen
IGMG

Yayın Türü: İki Aylık
Yıl: 1
Sayı: 4
Tarih: Haziran 2015 – Şaban1436
e-mail: tomurcuk-dergisi@gmx.de

Editör:
Hakan Baran
İrtibat No.: 0176/41634088
e-mail: hakan.baran@mgaalen.de

İdare **Yeri:**
İGMG Aalen Fatih Camii
Gül Eğitim Merkezi
Adres: Ulmerstr. 104
73431 Aalen/ ALMANYA

Bizi sizlerle dördüncü sayımız vesilesi ile buluşturan yüce Allah'a sonsuz hamd-ü senalar olsun. Rahmetin bol bol aktığı, şeytanların bağlandığı, tövbe kapılarının sonuna kadar açıldığı mübarek Ramazan ayının arefesinde bulunmaktayız. Bu sebeple, bu sayımızı Ramazana özel hazırlamak istedik. Bu vesileyle hepinize hayırlı ramazanlar diler ve saygılarımızı sunarız.
Allah'a emanet olunuz...
Tomurcuk Dergi Komisyonu

-Editör-

Biz naçiz kullarına, ilim ile iştigal olmayı nasib eden Cenab-ı Hak'ka hamd olsun.
İlmin şehri, Efendimiz, Fahr-i Kainat'a salât ve selâm olsun.

Üç aylar içinde bulunduğumuz bu mühim zaman diliminde tüm okuyucularımızı ve takipçilerimizi saygıyla, sevgiyle ve muhabbetle selamlarım. Hepimizi, ruhen hazır bir kıvamda Ramazan'a ulaştırmasını Cenab-ı Hak'tan niyaz ederim.

Eğitim faaliyetlerimizin duraksamadan başarılı bir biçimde devam edişi, medarı iftiharımız Tomurcuk dergimizin gelişerek yeni sayılara hazırlanışı bizi mesrur etmekte ve tüm cemaatimize karşı minnettarlığımızı arttırmaktadır.

Umutlarını, ideallerini ve azimlerini her daim diri ve taze tutan Gül Eğitim Merkezi gönüllerine; onları destekleyen ve motive eden cemaatimize şükranlarımı sunar, bir sonraki sayıda buluşmak umuduyla cümlenizi Allah'a emanet ederim.

el-âciz Hakan Baran

Değerli Okurlarımız!

Alemlerin Rabbi olan ikicihanı yaratan, Hz. İbrahim (a.s.)'i ateşten koruyan, Hz. Yusuf (a.s.)'u kuyudan kurtaran, bizleri müslümanlık ile şereflendiren Rabbime sonsuz hamd ederim.
Alemlere Rahmet olarak gönderilen, şefkatli, İnsanların en üstünü, sevgililerin en sevgilisi Muhammed Mustafa (s.a.v.)'a binlerce salat ve selam olsun.
Sevgili Okurlar,
Sizlere bu dergiyi sunmaktan mutluluk duyarız. İçinde yer alan makalelerin her bir tanesi çok özenle hazırlanan yazılardır.
Öncelikle bu dergiyi çıkaran ve emeği geçen editör kardeşlerimizi tebrik ederim. Böyle bir çalışmanın çok sabır ve zaman istediğini tahmin ediyorum. Bundan dolayı Rabbim kardeşlerimizi mükafatlandırsın. Ayrıca içinde yer alan tüm yazarlara teşekkür ederim.
Bu dergiler sayesinde sizlere Gül Eğitim Merkezinde yetişen talebelerimizi tanıtma imkanı bulduğumuz için ayrıca mutluyuz. Bu kardeşlerimiz burada yetişerek, bir gün inşaAllah hizmet bayrağını elimizden alacak ve daha güzel bir seviyeye taşıyacaklar. Ayrıca bu sayıda yer alan geleceğin Hafızlarını da sunmaktan gururluyuz. Rabbim tüm öğrencilerimizi muvaffak kılsın. Eğitim Merkezinde sunulan bu hizmetlerden sizin evlatlarınızda faydalanabilirler. Müdürümüz Hakan Baran bey ile irtibata geçerseniz sizlere katılım şartlarına dair bilgileri aktaracaktır.
Değerli Cematim,
Teşkilatımızın faaliyetlerinide bu vesile ile sunmaktan da mutluyuz. Bunların hepsi sizin yardımlarınız ile gerçekleşiyor. Allah (c.c.) hayrınızı kabul etsin. Biliyorsunuz ki camiler üyelerin verdiği aidatlarla finanse ediliyor. Lütfen bu sebebten dolayı camilerimize üye olalım. Sunulan kampanyalarda yer alalım. Bu hayır ve sadakalar maddi gücümüzü azaltmaz aksine, dahada bereketlendirir.
Önümüz Ramazan. Bu vesile ile Rabbim şimdiden yapacağımız oruç ibadetini kabul etsin.
Allah azze ve celle kolaylaştırsın zorlaştırmasın. Bizleri bayramı hak edenler eylesin. Günahlarımızı silsin. Katı olan kalplerimizi yumuşatsın. Sabırlar ihsan eylesin. Bizleri doğru yoldan ayırmasın.
Bizlere KULUM desin . AMİN

Selam ve Saygılarımla
IGMG Aalen Fatih Camii
Şube Başkanı İsmail Coşkun

-İçindekiler-

Gurbette RAMAZAN

Hüseyin Kızıltepe

Ramazan ayı, islamın beş şartından biri olan, oruç tutmanın farz olduğu, hicri dokuzuncu aydır.

Dinimiz açısından orucun ve ramazan ayının fazilet ve güzelliklerinden bahsetmeyi, değerli hocalarıma bırakıp, gurbete gelen bizlerin ramazanlarını anlatmaya çalışacağım, dilimin döndüğü, elimin yazabildiği kadar. Rahmetli babamın 1965 de Almanya'ya geldiği zamanlar, benim anlayamadığım, hayrete düştüğüm, bir okadar da gıpta ettiğim zamanlar.

O zamanlar iletişim araçları bugün ki gibi çok değil, almanca bilen çok az. Miladi takvimin 365 günü kameri takvimin 355 günü var, varda birde bunu bilen ve takip eden insan sayısı kısıtlı. Dinini yaşamaya çalışan insanlar, FM kanalında Köln radyosu, mektuplar ve postahanelerden açılan telefonlarla ramazan ayının gelişini, bayramı haber alıyorlar. Kandiller yanmıyor, mahyalar ramazanı haber vermiyor, müezzinler ezanlar okumuyordu. Yabancısı oldukları Alman kültürünün etkisinde, kendi ülkelerinin hükümetleri tarafından asimilasyona terk edilmiş Anadolu insanları...

İşyerlerinde, bekar evlerinde, kendilerini ifade edemeyen, horlanan buna rağmen ibadet etmeye çalışan, ezilen, anlaşılamayanlar var. Almanya'da huzur bulanlar azınlıktalar.

Birinci neslin temsilcilerine 1960-1970 lerin şartlarında Ramazan nasıl gelir, nasıl geçerdi diye sordum. Kimisi 1980 lere kadar oruç tutmadık derken, kimisi Türkiye'den getirdikleri Maarif Takvimine göre, yanlış anlaşılmasın Almanya şehirlerine göre değil, İstanbul imsak ve iftar vaktine göre oruç tutmuşlar. Kimisi ulaşabildikleri Türk basını kanalı ile gündemi takip edip, oruçlarını tutmaya çalışmışlar. Haftalık çalışma süresi 48 saat, dökümde sıcak erimiş demirin karşısında, demirhanede kızgın fırının karşısında nefsine direnen bu insanlar, karşılığını Allah' ın vereceği mükafatı haketme sevdasında samimi... Bazen iddalı konuşan imamlara hallerini anlatıyorlarda inandıramıyorlar. Normalde çalışırken günde 10 litre su içen bu insanlar niyetli iken dayanıyorlar. Tabi her gurbetci dökümde veya demirhanede değil. Daha kolay ve dayanılır yerlerde çalışırlardı.

100 KM etrafımızda ilk cami Ulm kentinde 1976 de açılmış, müslümanlar organize olmaya başlamış ve Ulm Milli Görüş kurulmuştu . Çilekeş ağabeylerimiz Allah rızası için her türlü fedakarlığa katlanarak camiler açmaya başlamışlar. Yol yordam, dil bilmeyen bu insanları, Rabbim hep yerleşik toplumun iyi insanları ile karşılaştırmış, yollarını bir iki tökezleme sonrası açmıştı. Çevremizdeki ilk cami Giengen'de İslam Kültür Merkezi, daha sonra 1978 de Heidenheim'da Milli Görüş çatısı altında açılmıştı. Türk hükümetlerinin sahip çıkmadığı müslümanlar kendi kendilerine örgütlenerek dernekler açmışlar, camiler çoğalmaya başlamıştı. Tabii olarak ramazanların şekli ve tarzı da değişti.
Yaptığım araştırma sonucu, Aalen- Wasseralfilgen'de SHW firmasının bekar işçiler için 1968 de yaptırmış olduğu 20 dairelik bir binanın bodrum katında, 25-30m²lik bir oda mescid yapılmıştı. 1969 da herhangi bir dernek veya resmi statü olmadan, Samsunlu Bekir adında imamlık yapmış, bir zatı muhterem ve ağabeyi Dilaver hoca efendiler, (Allah onlardan razı olsun eğer ölmüşlerse mekanları cennet

şirket yönetiminden istemişler ve kurmuşlar. İşte bu mescidde Cuma ve teravih namazları kılınmaya başlamıştı. Türkiye'den Kur'an kursu almış hocalık yapmış ağabeylerimiz, Bayram Ali Çetintaş, Kazım İlhan, Mustafa İlhan, Zeki Kaya, Ramiz Divriklioğlu ve Ziyaeddin Özşen ile birlikte aralarında anlaşarak nöbetleşiyor, imamlık yapıyorlardı. Burada 1981 de yaşadığım bir hatıramı anlatmadan geçemeyeceğim. Teravih namazları dar alanda ve geç saatlerde kılınıyor, Ramazan yaz aylarında, sıcak geçiyor, çalışan insanlarımız zorlanıyorlardı. Allah rahmet etsin Zeki hocamız diğer hocalardan daha seri teravih kıldırmak maksadı ile 20 rekatta bir selam vererek namazı çok hızlı kıldırmıştı. 80li yılların başında ilk camimiz Kanal Straße'de hizmete girdiğinde ilk resmi imam Ramazan için Türkiye'den gelen Osman hocamız olmuştu. Sonra Mehmet Serdaroğlu.

1974-1976 benim Almanya'da olduğum iki 70'li yıldır. Hatırlıyorum, bizim ailemiz orucunu tam tutar, iftar yemeklerine aile dostlarına gider gelirdik. Hatta sahur yemeklerine dahi misafirimiz olur, bizde misafirliğe giderdik. Akrabalık bağımız olmasada öz amcam, teyzem gibi sevdiğim büyüklerim vardı. Gurbet bizi birbirimize bağlamış, kaynaştırmıştı.

Cemaat olmak, birlikte iftar etmek, cami çatısı altında iftar vermek 90 lı yıllarda Fatih camii çatısı altında başladı. Bir kaç ailenin bir araya gelerek evlerde pişirdikleri yemekleri camide misafirlere ikram etmesi ile başlayan hummalı gayretli çalışmalar, daha sonra tek elde toplanmış camide pişirilmeye başlamıştı. Kendi insanımızın yaptığı yarı profesyonel bu iş, daha sonra profesyonel ahçılara verildi. Camide vazifeli imanlar, misafirler, iltica etmiş müslümanlar, öğrenciler ve bekar kardeşlerimiz için düşünülen bu hizmet, zamanla bir şenliğe dönüştü. Sanırım Almanyalı Türklere has kendi ramazan kültürümüz böylelikle oluşmaya başladı. Sıcak yaz akşamlarında sahurlara kadar cami bahçesinde edilen sohbetler, içilen çayların zevki ancak yaşanarak anlaşılır. Anlatılmaz. Bu gün benim için Aalen'de geçen Ramazan İstanbul'da geçirdiğim ramazandan daha makbul.

Allah'a hamd olsun, Aalen şehrimizde Camilerimizde, Ramazanlarda günlük ortalama 400 kişiye iftar verilmekte, üç bazen dört hoca efendi ile İslam anlatılmakta, vaazlar verilmekte teravihler kılınmakta, bizim çocuklarımız mukabeleler okumakta, hafızlar yetişmekte, ... Hamd olsun, şükürler olsun Rabbime...

Hüseyin Kızıltepe

Atik-Valde'den İnen Sokakta

İftardan önce gittim Atik-Valde semtine,
Kaç def'a geçtiğim bu sokaklar, bugün yine,
Sessizdiler. Fakat Ramazan mâneviyyeti
Bir tatlı intizâra çevirmiş sükûneti;

Semtin oruçlu halkı, süzülmüş benizliler,
Sessizce çarşıdan dönüyorlar birer birer;
Bakkalda bekleşen fıkarâ kızcağızları
Az çok yakından sezdiriyor top ve iftarı.

Meydanda kimse kalmadı artık bütün bütün;
Bir top gürültüsüyle bu sâhilde bitti gün.
Top gürleyip oruç bozulan lâhzadan beri,
Bir nurlu neş'e kapladı kerpiçten evleri.

Yârab nasıl ferahlı bu âlem, nasıl temiz!
Tenhâ sokakta kaldım oruçsuz ve neş'esiz.
Yurdun bu iftarından uzak kalmanın gamı
Hadsiz yaşattı rûhuma bir gurbet akşamı.

Bir tek düşünce oldu tesellî bu derdime;
Az çok ferahladım ve dedim kendi kendime:
"Onlardan ayrılış bana her an üzüntüdür;
Madem ki böyle duygularım kaldı, çok şükür."

Yahya Kemal Beyatlı

Mukabele

Yusuf Kırbıyık

Mukabele her gün bir cüz okuyarak bütün bir Kur'an'ı baştan sona okuma geleneği dir.

Efendimiz (s.a.s)'e ilk vahyin gelişiyle başlayan Kur'an'ın indiriliş süreci 632 yılına kadar yaklaşık 23 yıl devam etmiştir. Efendimizle Cebrail her yıl ramazan ayında bir araya gelerek o güne kadar indirilen Kur'an ayetlerini karşılıklı olarak okurlardı. Önce Cebrail okur efendimiz dinler. Daha sonra efendimiz okur Cebrail dinlerdi. Bu durum efendimiz vefat ettiği yıl, 632 de, iki kez tekrarlanmıştır. Böylece Kur'an ayetlerinin unutulmamasına meydan verilmiştir. Peygamberimizin bu davranışını kendilerine örnek alan Müslümanlar bunu dini bir gelenek olarak günümüze kadar sürdürmüşlerdir.

Yüce Kur'an'ı okumanın adabı:

- Okumaya başlamadan ağız güzelce temizlenmeli
- Kur'an temiz bir mekanda okunmalı
- Kıbleye dönük okunmalı
- Rabbimiz „Kur'an okuyacak olduğun zaman kovulmuş şeytandan Allaha sığın" der
- Tevbe suresi hariç her surenin başında besmele çekilmeli
- Okunan Kur'an ayetlerini huşu ile dinleyip anlamaları üzerinde düşünmeli
- Ses güzelleştirilmeli, Kur'an tane tane okunmalı
- Acele etmemeli
- Tecvit kaidelerine uymalı

Kitabımızı okumak ibadettir. Çok okumakla Allah ile olan bağımızı güçlendirmiş, gönlümüzü Kur'an nuruyla doldurmuş oluruz. Onun güzel bir ses ile okunuşu insanları derinden etkiler. Efendimiz ashabın içerisinde güzel Kur'an okuyanları dinler bazen göz yaşlarını tutamadığı olurdu. Bir hadiselerinde Allahın evlerinden birinde onun kitabını okuyan ve müzakere eden cemati rahmetin kaplayacağını, onları meleklerin kuşatacağı ve Allah tealanin o mecliste yer alanların kendi nezdinde bulunanlara bildireceği kaydedilir. Kur'anımızın Ramazan ayında nazil olmaya başlamış , bu ayda yapılan amellerin diğer zamanlara göre daha faziletli kabul edilmesi de kıymetli ayın önemini göstermektedir. Efendimizin vefatından önceki son ramazanda mukabele iki defa gerçekleşmiştir. Buna „arza-i ahire" denir. Sahabeden bazıları ramazan ayı gelince aile fertlerini toplayarak onlara mukabele okurlardı. Rabbimize niyazımız Kur'an'ın nurlu yolunda bizi ayırmaması.

Itikaf, Ramazan ayının son on gününde ibadet niyetiyle bir insanın, belli kurallara uyarak bir mescitte inzivaya çekilmesidir. Allah Rasulü (s.a.v) Medineye hicretten sonra Ramazanın son on gününü itikafta geçirirdi. Bazı alimler bir saat bile itikaf yapılabileceğini söylerler. Önemli olan insanın, hayatın bunca telaşesi içinde belli bir süre de olsa Rabbiyle baş başa kalması ve kendini ibadete vermesidir. İtikâfa giren kimse zarûrî bir ihtiyacı olmaksızın mescidden dışarı çıkamaz. Daima hayırlı sözler konuşur, oruç tutar, Kuran okur, ilim tahsil eder. Nafile namazlar kılar. Dünyanın her türlü düşüncesinden uzaklaşarak, bir mescidde yapayalnız, Allah'ı zikreder. İslediği günahlar için yüce Rabbinden af diler. Pişman olur, tövbe eder. İtikâfı hakiki manâsıyla yerine getiren bir Müslüman mescidden günahlarından arınmış olarak çıkar.

Itikâfın *şartları şunlardır*:
1) İtikâf yapan, müslüman, akıllı ve temiz bulunmalıdır. Onun için müslüman olmayanın, delinin, cünubun itikâfı olmaz.

2) İtikâfa niyet edilmiş olmalıdır. Buna göre niyetsiz olarak yapılan bir İtikâf geçerli değildir. Çünkü bunun bir ibadet olabilmesi niyete bağlıdır.

3) İtikâf, mescidde veya o hükümdeki bir yerde yapılmalıdır. İçinde cemaatla namaz kılınan herhangi bir mescidde İtikâf yapılabilir. Büyük camilerde yapılması daha faziletlidir. Kadınlar da kendi evlerinde mescid edinilen veya mescid olarak ayıracakları bir odada itikâfda bulunurlar. Buraları onların hakkında birer mescid sayılır. Kadınların kendi evlerinde namaz kılmaları, mescidlerde namaz kılmalarında daha faziletli olduğu gibi evlerinde itikafları da her türlü fitne ve fesad düşüncesinden beri olacağı cihetle mescidlerde itikâfda bulunmalarından daha faziletlidir.

4) Vacib olan bir itikâfda, itikâf yapan oruçlu bulunmalıdır. Bu halde orucun yanılarak bozulması itikâfa zarar vermez.

5) İtikaf, farz-ı kifayedir. Bir veya birkaç kişinin itikafa girmesi kaydıyla, tüm cemaat üzerinden bu farz kalkar.

Oruç

Emin Uzun

Oruç: nefsin Allah adına dünyayı ve zevkleri terketme sanatıdır.
Oruç; insanın gafletten uyanmasını, başıboş olmadığını anlamasını ve Rabbini
tanımasını sağlar.

Her iyiliğin karşılığı 10 ile 700 katı ve fazlasıyla verileceği halde Allah (c.c) orucu diğerlerinden ayırmış „O benim içindir", buyurmuştur. Çünkü oruç birşeyi yapmak değil yapmamak şeklinde bir ibadet olduğu için görünen bir ibadet değildir. Bu yüzden sırf riya için yapılmayacak belki de tek ibadettir.

Ancak bilmek gerekir ki oruç için sayılan bu menfaatlerin çoğuna iftar ve sahurda yemeği fazla kaçırıp rahmet alıcılılarını öldürmemekle ulaşabilir. Oruç, nefsin gururunu, enaniyetini, kibrini kırar ve insana aczini, noksanlıklarını hissettirir, kul olduğunu bildirir.

Cenab-ı hak nefse demiş „Ben kimim sen kimsin?" Nefis" Ben benim, sen sensin!", demiş. Allah nefsi ateşe atmış yıllarca yakmış sonra aynı soruyu sormuş, nefiste aynı cevabı vermiş." Ben benim, sen sensin!" Cehennemin en soğuk yerine atmış yine aynı cevabı almış. Hangi cezayı verdiyse Rabbimiz, nefis firavunluktan vazgeçmemiş. Daha sonra Allah (c.c) aç bırakmış, aynı soruyu tekrarlamış :" Ben kimim, sen kimsin?" Nefis demiş „Sen alemlerin rabbi olan Allahsın, ben ise aciz bir kulunum."

Demek ki nefis açlıktan başka birşeyle terbiye olmuyor. Nefsi dize getiren, adam eden, boyun eğdiren oruç tur. Oruç bir teslimiyyettir. „Ey Rabbim sen istediğin için yemiyorum, içmiyorum, senin emrindeyim", demektir.
Oruç; Koruyucu bir kalkandır.
Oruç; sabrın yarısıdır. Bedenin zekatıdır.
Oruç; Azgın nefislere Rahmanın emriyle dur demesini bilmektir.
Oruç; Allah'a bir şuur ifadesidir.

Mümin ve Mümine kardeşim: Bilki oruç sadece bir ibadet değil, çok hastalığı tedavi eden bir ilaçtır. Oruç aynı zamanda vücut hücrelerini yenileme ve vücuda aktivite kazandırmaktır. Allah(c.c) şöyle buyuruyor: Ey iman edenler „ya" nidâ harfidir. Bu sevgiliden sevgiliye nidadır. „Eyyüha" ise sevgiliden sevgiliye tenbihtir. Uyarıdır. „İman edenler" kısmı ise sevgiliden sevgiliye bir şahidliktir.
Hasanı Basri(r.a) şöyle demiştir: Allahü tealanın „Ey iman edenler" hitabını duyunca ona bütün dikkatinle kulak ver. Çünkü onun içerisinde ya yapman gereken bir emir veya kaçınman gereken bir nehiy vardır.

„Oruç sizden önce gelip geçmis ümmetlere farz kılındığı gibi size de farz kılındı. Umulur ki korunursunz" (Bakara 183)

Bilim adamları vücutta oluşan toksinlere (zehirlere) karşı en faydalı tedavinin oruç olduğunu söylüyorlar.
-Oruç tutan kimsenin sindirim sistemini çalışıp harekete geçiyor diyorlar. Böylece vücudun bütün hastalıklara karşı direnci artar. Vücuttaki direnç sistemi bedeni koruyan askerler gibidir. Oruç bütün ilaç ve tedavi yöntemlerinin tartışmasız efendisidir.
-Oruç insan ömrünü uzatan ana sebeptir. Düzenli olarak belirli aralıklarla sene içerisinde oruç tutan kimseler hiç oruç tutmayan kimselere göre daha çok yaşamaktadırlar.
-Bilim adamları oruç tutmanın kiloyu düşürmeye, yağları gidermeye, ağrı ve iltihapları azaltmaya yadımcı olduğunu aktarmaktadır.
-Oruç; sırt, omurga ve boyun ağrılarını iyileştirmeye yadımcı oluyor. Son yapılan araştırmaya göre en az bir ay oruca devran edildiği takdirde orucun eklem iltihaplarını tedavi ettiği ispatlanmıştır.
-Oruç beyni aktif hale getirerek bunamaktan korur.
-Oruç tutan kimse istikrar sayesinde büyük bir enerji depolamaktadır. Bu güçlü enerji ile Kuran-ı Kerim kolaylıkla ezberlenebilir.

Oruç, gönül cevherlerini Ramazanın açlık ve susuzluk ateşinde pişirerek posasından arındırmadır. Yaş kamıştan ney olmaz. Olsa da yürekleri etkilemez. İşte oruç insanı pişirir, olgunlaştırır. Pişen insan olgunlaşan insan yürekleri harekete geçirir. Harekete geçen, yanan yüreklerde etrafını aydınlatır, böylece dikenleşen insanlar kazanmış olduğu kalbi hassasiyet sayesinde gül bahçelerinde döner. Gülistan olur. Yaz günü oruç tutmak imanın güzellik ve özelliklerindendir.

Efendimiz (s.a.v) : *„Ramazan orucu iki Ramazan ayı arasındaki küçük günahları* örter.» (Müslim taharet 16.) buyurmuştur.

Ayrıca ay takvimine göre Ramazan ayında oruç tutmamız dinimizin bölgesel bir din olmayıp evrensel bir din olduğunun işaretidir. Eğer güneş takvimine göre her sene Aralık ayında oruç tutsa idik, bizim için çok kolay olurdu. Ama dünyanın başka yerinde Aralık ayında Ağustos sıcağı ve uzun günlerde oruç tutanlar olacaktı ve biz her sene serin ve kısa günlerde oruç tutacaktık. Ay takvimine göre oruç tutmamız nedeniyle bazen biz kışda onlar yazda bazen biz yazda onlar kışda bazen baharda veya sonbaharda tutarak dünyada adalet sağlanmış olur.

„Ramazan“ Allahü Tealanın isimlerinden birisidir. Ay bu isme bitiştirilmiştir. Şöyle bir
rivayet vardır: *„Ramazan geldi, Ramazan gitti“ demeyiniz. Çünkü „Ramazan“ Allahü*
Teala'nın isimlerinden birisidir.“(Deylemi hadis no:7433)

Cabir(r.a) ve Enes(r.a)'dan rivayete göre Efendimiz(s.a.v*) “ Beş şey orucu bozar(yani sevabını azaltır) Yalan konuşmak, Gıybet etmek, kovuculuk yapmak, yalan yemin etmek, şehvetle bakmak“* buyurmuştur. Oruç insanın hayvani ve nefsani yönünü zayıflatıp, meleki yönü güçlendiren bir ibadettir.

Hadisde **şöyle geçmektedir:** *„Cennet, şu dört zümreye müştaktır. (Bekliyor yollarını gözlüyor). Bunlar: Ramazan orucunu tutanlar, Kur-an okuyanlar , dillerini muhafaza edenler ve komşularını doyuranlardır. Şüphesiz Allahü Teala, iftar ettiği anda müslüman bir kulun, eliyle-ayağıyla,gözüyle-kulağıyla, kalbiyle ve diliyle işlediği bütün günahları affeder.“*

Ebu Süleyman Dârâni(k.s) şöyle demiştir:
„Gündüz oruç tutup akşamleyin helal bir lokma ile iftar etmek, bana gece-gündüz namaz kılmaktan daha sevimlidir. Karnında bir lokma haram bulunan kulun kalbine, tevhid güneşinin doğması haramdır. Özellikle Ramazan orucunda buna çok dikkat etmeli ve oruçlu kimse haram yemekten şiddetle sakınmalıdır. Çünkü haram, insanın dinini yok eden helak edici bir zehirdir.

Şöyle bir kıssa anlatılır:
Haccac ve adamları Mekke ile Medine arasında yolculuk yaparken bir suyun başında mola verdiler. Sofra kurulunca Haccac etrafa bakın fakir birisi varsa getirin beraber yiyelim dedi. Hizmetciler yakınlarda üzerinde bir hırka olan birini gördüler. Haccac: „Gel beraber yemek yiyelim, dedi. Adam yemem diyerek teklifi reddetti. Cevaba şaşıran Haccac sebebini sorunca :
-Beni senin sofrandan daha iyi bir yere çağırdılar. dedi
-Nereye çağırdılar? Deyince adam;
-Allahın misafirliğine çagırdılar. Ben oruç tutuyorum deyince,Haccac „böyle sıcak günde oruç mu tutuyorsun? diye sordu Adam şöyle manidar bir cevap verdi:
-Evet, bu sıcak günde oruç tutuyorumki kıyamet gününün sıcaklığından kurtulayım.

Alimlerimiz der ki; Eğer o sıcaklığı bir anlayabilsek kıyamete kadar yemekten içmekten kesilir hep oruç tutardık.

Şair ne güzel ifade etmiş:
Verdiğin nimetlere karşı borçluyuz Ya Rab.
Edemedik gerçek bir kulluk, suçluyuz Ya Rab.
Sen bizi affetmezsen halimiz nice olur,
bağışla bizi, bugün oruçluyuz Ya Rab.

Bir zat ne güzel ifade etmiş:
Gerçek oruç; Sadece yiyip içmeyi değil, Boş ve hayasızca sözleri de terk ederek tutulan oruçtur.
Cafer-i Sadık hazretleri: Allahın bu hitabında olan lezzet kişiden ibadet ve taatin yorgunluğunu giderir, yok eder, diyerek sevenin sevgilisinin isteğini hemen yerine getirmesi, hatta ateşe girmesini emretse dahi tereddütsüz kendini ateşe atması gerektiğine işaret vardır.

Efendimiz(s.a.v): *„Ey gençler, sizden evlenmeye gücü yeten hemen evlensin.* Çünkü evlilik *gözü harama bakmaktan daha çok engelleyici ve insanı harama yaklaşmaktan daha fazla koruyucudur. Evlenmeye güç yetirmiyen ise oruç tutsun.* Çünkü oruç, şehveti kırar.*“* buyurmuştur. (Buhari, nikah 3)

Alimler şöyle demişlerdir: Şehvetin sakinleştirilmesi, gündüzleri oruç tutmak, geceleri namaz kılmak, şehveti uyandıracak şeylerden uzak durmak ve onu düşünüp hayal etmeyi terketmekle mümkündür. Oruç, Cismaniyetin daracık hudutlarından kurtularak göklerin melekutuna girmek için bir fırsattır. Buna
ikinci kez doğuş denilmektedir. Nitekim Hz.Isa (a.s): „İki kez doğmayan göklerin melekutuna giremez,“ sözüyle bu manaya işaret etmiştir.

Hadisi Kutside: *„Oruç benim içindir, onun karşılığını ben veririm.“ buyrulmuştur* (Buhari savm 2) Yani oruç tutanın mükafatı, huriler ve saraylar değil, Ben'im. Bu sebepten dolayı Allahü Teala Hz. İsa(a.s)'ya „Aç kal, beni görürsün“ buyurarak kendisini görme saadetine ulaşmayı aç kalma sarfına bağlamıştır. Çünkü oruç, Allahtan başka kimsenin bilemediği bir sır ve içine riya karışmayan bir ibadettir. Çok önemli bir tespit: Eğer oruç tutan kişi kalbini, sırrını ve ruhunu Allahın gayrısından uzak tutabilirse, işte bu orucun mükafatı Allah olur. Görüldüğü gibi oruç gibi müstesna bir ibadet, hem tıp bakımından, hem sosyolojik bakımdan insan hayatına girerek, hayatımıza üstün bir özellik katmaktadır. Ama bizler hep şöyle düşünüyoruz. Oruç neye faydalı olursa olsun ben orucumu sadece ama sadece „Rabbim emrettiği için tutuyorum“. Onun sadık bir kulu olmak, ona yakın olmak en büyük idealimizdir. Rabbim kendine yakışır bir kul olabilmeyi hepimize nasip etsin.

Gül Eğitim Merkezi

Hocamızı tanıyalım...

Adı: Yasin
Soyadı: Aksel
Doğum tarihi: 01.10.1980
Doğum yeri: Erzurum
Memleket: Erzurum
G.E.M Görevi: Temel Dini Bilgiler, Kur'an-ı Kerim dersi
Hobileri: Futbol
En sevdiği yemek: Cağ Kebabı
En sevdiği içecek: Su
En sevdiği kitap: Kur'an-ı Kerim
En sevmediği şey: Yalan, Kin, Küslük
En sevdiği müzik: Türk halk müziği, İlahi
En sevdiği ilahi yazarı: Sedat Uçan, Abdurrahman Önül
Örnek aldığı şahsiyet: Peygamber Efendimiz (s.a.v)

En komik anı: Bir gün Temel Dini Bilgiler dersine misafir hoca geldi. Benim Temel Dini Bilgiler kitabımı oğlum evde karalamıştı. Misafir hoca kitabımı görünce komik bir an yaşamıştık.

Öğrencilerinize tavsiyeleriniz: Anne babalarını dinlemeleri, okul derslerine dikkat etmeleri, Cami derslerini evde çalışmaları, dışarıda hal ve hareketlerine dikkat etmeleri.

Hafızlık yolunda...

Saygıdeğer okurlarımız,

Malumunuz olduğu üzere son bir yıl içerisinde camimizde bir hafızlık programı başlamış bulunmaktadır. Talebelerimiz her gün camiye uğrayıp askari bir sayfa ezber yapıp hafızlık yolunda mesafe kat ediyorlar. Bu işi yaparken çok gayretli ve hummalı bir çalışma içerisine girmiş bulunmaktalar. Talebelerimizin masumane ve istikrarlı cabalarını ufak röportajlarla Tomurcuk Dergi Komisyonu olarak sizlerle paylaşmak istedik. Bu vesileyle öğrencilerimizin velilerinin göstermiş olduğu hoşgörü dolaysıyla onlara teşekkür eder ve bu hayırlı yolculuğun hafızlıkla son bulmasını cenab-ı Hakk'tan niyaz ederiz.

İsim: Yasemin Boğu
Yaş: 10

Ben Yasemin Boğu. Hafızlık iyi bir duygu, güzel bir şey. Bazen okul dolaysıyla zorlanıyorum ama yinede çok zevk alıyorum. Ezberimi yaparken güçlük çekmiyorum. Severek yaptıktan sonra her şey kolay. Okul notlarım kötüleşmedi, derslerim aksamadı hatta biraz düzelme bile oldu. Zihnim açıldı. 90 sayfa ezberledim ve her gün ezberlerime bir sayfa daha ekliyorum. Her sabah kalkıp ezberimi yapıp okula gidiyorum. Günde bir sayfayı otuz dakikada ezberliyebiliyorum. Çok hızlandım, eskiden daha yavaşdım. Bu işe istiyerek devam ediyorum. Evde eskisinden daha huzurluyuz. Annem Babam hafızlık yaptığım için çok mutlular. Biri bana hafızlığı bırak dese asla bırakmam. Hafızlık yapmak isteyenlere tavsiyem şu: Zor gibi görünüyor ama gerçekten zor değil. İsterlerse kolay istemezlerse zor olur.

İsim: Seyena Arslan
Yaş: 12

Ben Seyena Arslan. Hafızlığa başladım başlayalı bir gün camiye gelmesem huzursuz oluyorum. Mutlaka her gün hafızlık için camiye uğramam lazım. Okuldaki derslerim hiç bir şekilde kötüleşmedi ve zayıf notlar almaya başlamadım. Bu yaptığım iş özel hayatıma engel olmuyor. Şu an 73 Sayfa ezberledim ve her gün bir sayfa ezberlemeye devam ediyorum. Kendimi çok zorlarsam otuz dakikada ezberimi yapmış oluyorum. Eskiden daha uzun sürüyor ve ezberim bir saat'den daha fazla sürüyordu. Şimdi hızlandım çok şükür. Zihnim açıldı ezberim dahada kuvvetlendi hafızlık yaptığım ve yapabildiğim için çok mutluyum. Kardeşlerimle olan kavgalarım bile azaldı. Bu röportajı okuyan arkadaşlarıma tavsiyem: Onlarda hafızlık yapsın. Hafızlık yaparlarsa ezberlerinin ve derslerinin düzeleceğini düşünüyorum. Eğer başlarlarsa şeytandan dolayı bırakma gibi bir his oluşuyor, bu hisse kanmayıp devam etsinler.

İsim: Sude Zeynep Çelik
Yaş: 10

Ben Sude Zeynep Çelik. Hafızlık yapmak bana çoğu zaman iyi geliyor ama yorulduğumda oluyor tabiki. Ne kuran dersinde nede okul derslerimde zorluk çekmiyorum. Okul notlarımda bir değişme olmadı. Hafızlık okuluma engel değil. Şu an 42 sayfa ezberledim ve devam ediyorum. Yarım sayfayı ezberlemem yarım saatimi alıyor. Eskiden çok daha uzun sürerdi ve her gün yarım sayfa ezberliyemezdim bile. Çok mutluyum çünkü Allah için hafızlık yapıyorum. Başladım başlayalı hem abimle hemde kardeşimle kavgalarım azaldı. Annem ve Babamda çok mutlular. Son olarak arkadaşlarıma şunları demek istiyorum: Onlarda hafızlığa başlasın. Zor bir şey değil. Başta zor sonra kolay oluyor.

İsim: Nebile Doğan
Yaş: 14

Ben Nebile Doğan. Hafızlık çok güzel bir duygu, çünkü beni Allah'a yaklaştırıyor. Zorluklar kolaylıklara dönüşüyor. Bazen zaman açısından zorlanıyorum ama Kur'anı severek okuduğum için sorun yaşamıyorum. 60 sayfa ezberledim. Okul notlarım düzeldi. Allah'a daha çok zaman ayırdığım için kendimi daha iyi hissediyorum. Çok daha huzurlu ve mutluyum. Kur'anı okumak veya ezberlemek, Kur'an için zaman ayırmak hiçbir şey kaybettirmez insana. Tam tersine kazandırır ve inşâallah cennete yaklaştırır. Allah herkese firdevs cennetini nasib etsin ve Kur'ana göre yaşamayı vesile kılsın.

Yarışmalara katılan talebelerimiz

Reyhan İlbahar
BW-Bölgesi, Hadis yarışması 1.'si

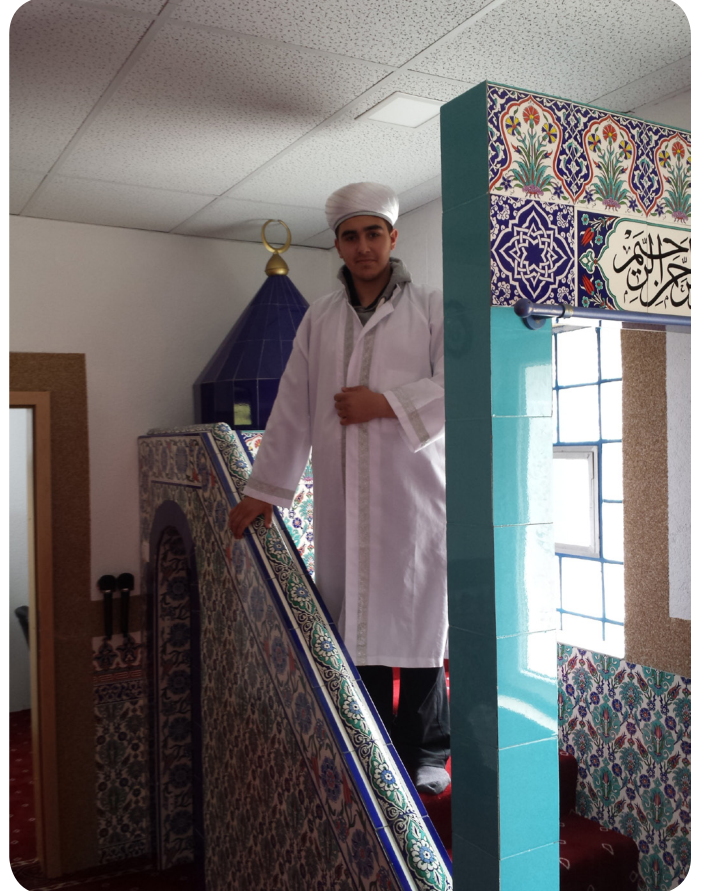
Seyena Arslan
BW-Bölgesi, Kur'an yarışması 3.'sü

Zeynep Altın
BW-Bölgesi, Kur'an yarışması 3.'sü

Ebu Bekir Demirtaş
BW-Bölgesi, Kur'an yarışması 4.'sü

İbrahim Çelik
BW-Bölgesi, Hutbe yarışması 1.'si

Kur‘an‘a geçenler

Miran Özkoç - Sınıf: 3b

Cüneyd Yılmaz - Sınıf: 3a

Yuşa Bektaş - Sınıf: 3b

Sevdenur Konur - Sınıf: 3

Esas Eğitim Çift Kanatlıdır

Ahmed Hasan Bahadır

Hiç şüphesiz İslâm -bidâyetinden bu yana ve ilânihâye- kâinatın özü olan insanı olgunluğa ulaştırmayı, ilim ve fazilet sahibi yapmayı hedeflemektedir. Bunu gerçekleştirirken tek yönlü değil de, onun **hem ruhsal hem de bedensel** yönünü göz önünde bulundurur. Böylece, ruhu inanç ve ilimle, bedeni hayır ve hasenatla, durmadan kötülükleri emreden nefsi de büyük bir gayretle terbiye eder, kıvama getirir.

Hayır ve güzellik, ilim ve hikmet, çalışmak ve araştırmak, ahlâk ve erdemlilik, sevgi ve saygı, aşk ve muhabbet kişinin doğuştan getirdiği insânî özellikleridir. En güzel bir biçimde yaratılan insanın özel yapısına bu hasletler yakışır elbette. Diğer taraftan inkâr ve isyan, kötülük ve çirkinlik, cehalet ve atâlet, saldırı ve zulüm, yokluk ve sefalet, kin ve düşmanlık ise insanın özel yaratılışlı konumuna ters düşer ve onun ilâhî menşeli insânî kisvesini ayaklar altına alır.

Dünya tarihinin muhtelif dönemlerinde, insanın varoluş gayesine ters işleri zorla, baskıyla onun karakterine yerleştirmek için yapılan asimilasyon ve eritme çalışmaları hep akâmete uğramış, kültürlerin çökmesine ve nesillerin yozlaşmasına sebep olmuştur. Ancak insanı insan yapan değerleri koruyup yaşatmaya yönelik çabalar ise nice dirilişlere öncülük etmiştir. O halde eğitim, insanın fıtratını, benliğini, aradığı huzura ulaştıracak çift şeritli anlamlı bir yol olmalıdır.

Allah'ın yarattığı kâinatta hiçbir varlık ve oluşum dengesizliği kabul etmez. Kur'ân-ı Kerîm'de de bu denge olayına vurgu yapılmaktadır. Dolayısıyla denge, herşeyin ve bütün işlerin kendi çapında ölçülü ve normal seyretmesidir. Günümüz seküler toplumunda olduğu gibi, dünya ve ahiret birbirinden soyutlandığında, yani hayat ikiye bölündüğünde, insanın dengesizleştiği ve iki farklı ahlâk gündeme geldiği gözlemlenir. Dünyevî işler kendi ekseninde yürür, uhrevî olan da sanki insana hitap etmiyormuşçasına kendine bambaşka bir seyir çizer. Neticede de tek yönlü bilgi, gayr-i meşru yollar ve kontrolsüz güçlerin yıkıcılığı insan için buhranlı bir ortamı doğurur. Bugün bilim ve teknolojinin sağladığı faydalar bir yana, yaptığı rûhî tahribatların arkasında böylesine bir "dünya-ahiret ayırımı" hatta âhiretin -hâşâ- yok sayılması yatmaktadır.

Yalnız, ahireti yok saymayı veya umursamamayı yanlarına kâr kalacak zannedenlere:

Peygamber Efendimiz (s.a.v)'in kıyâmet günü: **"Ey Rabbim! Kavmim bu Kur'ân'ı büsbütün terk etti."** (Furkan, 30) şeklindeki acı şikâyetini hatırlatmakta fayda var. Hiç şüphesiz bu şikâyetin içinde yer aldıktan sonra, ömür de boş, ahiret kazancından nasipsiz tek taraflı ilim de. Ancak *"Kıyâmet günü Kur'ân kime şefaat ederse, o kişi kurtulur…*" (Müslim) müjdesine nâil olanlar, müstesnadır.

Çift kanat denilince…

Sadece ahiret için değil, yaşadığımız her an, her sahada, her meslekte, herkese lâzım.

Elbette ki;

İyi doktor olmak farklıdır, fakat vicdan ve sorumluluk şartıyla. Varlıklı olmak hiç de kötü değildir, cömertlik şartıyla. Hocaefendi olmak ne âlâ, şuur ve gayret şartıyla. Tüccar olmak caziptir, dürüstlük şartıyla. İdareci olmak fena değildir, adâleti gözetmek şartıyla. İbadet ehli olmak hoştur, takvâ şartıyla. Âlim olmak ne güzeldir, irfan şartıyla. Dost olmak ayrıcalıklıdır, tatlılarla beraber acıları da paylaşmak şartıyla. Hakikati yazmak, konuşmak elzemdir, yaşamak ve yaşatmak şartıyla. Ramazanlar, bayramlar pek özeldir, garipleri, yetimleri ve yıkık gönülleri sevindirmek şartıyla. Tebessüm etmek kârlıdır, karamsarlara teselli olmak şartıyla. Güzel sıfatlı her şey güzeldir, tabiî ki başkalarına yansıtmak şartıyla…

Bütün bu şartları gerçekleştirmenin başlıca şartı da, iki yönlü, çift kanatlı, bir diğer ifadeyle dünyevî ve uhrevî eğitimin dengeli yürütülmesidir. Dinimizin tesis ettiği mükemmel dengede dinî ilimlerle müsbet bilimler arasında köprü görevini gören kuvvetli bir bağ bulunur. Haliyle iyi bir mümin, dünya ile ahiret arasında aklî ve amelî bağlantı kurabilen, nefisle ruhunu bütünleştiren insandır. Aslında izaha bile gerek yok; ilim, fert ve topluma faydalı olduğu ölçüde kıymetlidir. Peygamber Efendimiz (s.a.v) bu hakikati ferman buyururlarken: *"Faydası olmayan ilimden Allah'a sığınırım."* diyerek dua etmişlerdir.

Bu hadis-i şeriften aldığımız ilhamla başta kendi nefsimizde, hem içinde bulunduğumuz toplum bazında ve nihayet bütün bir insanlık düzeyinde etraflıca tefekkür etmeliyiz. İman cevheri ve ahlâk öğretisinden mahrum bir ilim adamının veya eğitimcinin uğraşısı ne olursa olsun, sahip olduğu bilginin kendisine kısmen yararlı, fakat başkalarına faydalı olup-olmayacağı şüphelidir.

Neticede dünya ve ahiret eğitiminin dengeli yürütülmesi adeta iki kanat gibi değil midir?. Biri olmayınca diğeri tek başına yeterli ve faydalı değildir.

Unutmayalım! Bizi bizden iyi bilen Yüce Mevlâ son çağrısı Kur'ân'da, **dünya** ve **ahiret**i hep bir arada zikreder, sadece **dünya** demez. Vardır bir hikmeti herhalde...

İnsanoğlu pek çok günah işler keyfince
Belki affedilirim diye avunur kendince
Hattâ bir ömür geçirir beyhûde, âsî ve cahilce
Gerçekler açıklanır birgün hesap görülünce.

Sen ki,günahın olsa da yıldızlar adedince
Tövbe et Allah'a kalbinden geldiğince
Merhamet-i İlâhî'yi dile sessiz ve samimice
Kurtulursun belki o gün hesap görülünce.

Dünyadaki her canlının ömrü tükenince
Âciz ve çaresiz olarak dar kabre girince
Münker-Nekir gelip soru sual edince
Aydınlanır haller o an siygaya çekilince

Müminler bilmez nedir cefâ ve işkence
Cennetler verilir kendilerine vaat edildiğince
Layıktır onlar ebedi huzur ve sevince
Amel defterleri o gün sağından verilince.

Kâfir ve zâlimlerin feci durumuna gelince
Cehennem alevlenir kokularını hissedince
Keşke toprak olsaydık feryadı yükselince
Perişan olur halleri o gün hesap görülünce.

Ahmed Hasan BAHADIR

KALBİN HASTALIKLARI -2-

İbrahim Kızıltepe

İnsanı yiyip bitiren, kendini büyükmüş gibi gösteren, aslında küçüklüğünün farıkna varması gerekirken tam tersini yaşatan, büyük hastalıktır. Mümin bu hastlığı tedavi etmezse cennet ile mesafesini açmış, cehenneme yaklaşmış olur.

Peygamberimiz Efendimiz selallahu aleyhi veselem buyururuyorlar:

„Kibir, hakkı inkar ve insanları tahkir etmektir.“ (Müslim, iman, 147)

Hadisi şerif gösteriyor hakikatten kibirin tehlikesinin ne kadar büyük olduğunu, Allah (cc) bizi kibirlilerden eylemesin, kibirli olmaktan Allah (cc) ye sığınırız!

İlk kibiri, şeytan aleyyil lane Âdem aleyhisselam yaratıldığında Rabbimiz‘in secde edin emrine kibirinden dolayı itaat etmemiş ve bu kibiri onun İlahi huzurdan kavulmasına sebep olmuştur. Ne kadar kötü bir iş yaptığının farkına varamamış, özür dilemesi gereken yerde kibirine devam ederek cezaların en büyüğüne çarptırılacaktır. Allah cc bizi şeytanın şerrinden muhafaza etsin. İblisin bu davranışının benzerini insanlardada görmek mümkündür ve bu gibi insanların hali eğer tövbe edip hadlerini bilmezlerse hüsranla sonuçlanacağı aşikardır.

Allah‘ın Resülü Efendimiz (s.a.s) bir defasında arka arkaya tam üç kez:
„Üç kişi vardır ki, kıyâmet günü Allah onlarla konuşmayacak, onlara bakmayacak ve onları temize çıkarmayacaktır. Onlar için acı bir azap vardır.“ Buyurdular.

Ebû Zer -radyallahu anh- :
„Adları batsın, umduklarına ermesinler ve hüsrâna uğrasınlar! Kimlerdir bunlar yâ Rasûlallâh? Diye sordu.

Peygamberimiz Efendimiz -sallâllahu aleyhi ve sellem-:

„Elbiselerini (kibir ve gururundan dolayı kurula kurula) sürüyen, yalan yeminle malını pazarlayan ve verdiğini başa kakan! buyurdular.“ (Müslim, iman, 171)

Arabanla, kıyafetinle, tavrınla kimseye büyüklük taslamamak ve mütevaziliği tercih etmek gerekmektedir, yoksa hadisi şerifte geçtiği gibi problemimiz büyük olabilir. Allah cc muhafaza eylesin.
Kur‘an‘ı kerim kibre yenik düşenler hakkında şöyle buyurmaktadır:

„Kendilerine gelmiş geçmiş hiç bir delil olmadığı halde Allah‘ın ayetleri hakkında mücâdele edenler, gerek Allah katında gerek îmân edenler yanında büyük bir nefretle karşılanırlar. Allah, büyüklük taslayan her zorbanın kalbini böyle mühürler.“ (El- Mü‘min, 40/35)

Neuzubillah ne kötü bir hastalıktır bu, tedavisi olmazsa kalbin mühürlenmesine kadar insanı götürebilir. Tedbir almak ve kibir hastalığının tedavisi ile ilgili önemli çalışmalar yapmamız gerekmektedir.
Hazreti Lokman -aleyhisselam‘ın- oğluna tavsiyesi bize ilaçtır İnşaallah:

„Yavrucuğum! Âlim kişilerle beraber ol ve onlardan ayrılmamaya çalış. Hikmet ehlinin sözlerini dinle! Zira Allah Teâlâ, bol yağmurla toprağa hayat verdiği gibi hikmet nuruyla da kalplere hayat bahşeder.“(Haysemi, I, 125). Ne güzeldir büyüklerin sözleri Ahh bir uyabilsek.

Allah cc bizleri kibirden, kibirlilerden, kibire götürebilecek bütün hasletlerden muhafaza etsin. Âmin
Dua ile

Peygamber efendimiz (s.a.v) daha önceki ümmetlerden bin sene cihad eden insanları düşünüp, benim ümmetimin ömrü kısadır, az ibadet ederler diye üzülünce, Allahü teâlâ, (Kadir ge-cesi senin ve ümmetinindir) buyurup Habibinin kalbini ferahlandırdı. Kadir gecesi, her Ramazan ayında gelir.

Kadir Gecesinin değeri ise Kur'an-ı Kerim'in ilk o gece indirilmeye başlanmasındandır.

Kadir Gecesi, üç ayların sonuncusu olan ramazan ayının yirmi yedinci gecesine rastlamakt-adır. Kur'an-ı Kerim'de Kadir Gecesinin Önemi şu şekilde dile getirilmiştir.

,' Biz Onu (Kur'an-ı Kerim'i) Kadir Gecesinde indirdik. Kadir Gecesi'nin ne olduğunu sen bilirmi-sin? Kadir Gecesi, bin aydan daha hayırlıdır.O gecede,Rablerinin izniyle melekler ve Ruh (Cebrail a.s) her iş için iner dururlar. O gece esenlik,gün ağarıncaya kada sürer." (Kadir Süresi 1-5 Ayetler)

Dinimizce kabul edilen gün ve geceler, dini hayatın canlanmasını ve inananların yeni bir güç kazanmalarını sağlar. Çünkü bu gün ve gecelerde Müslümanlar daha fazla ibadet ederler. Mübarek günlerin gündüzlerini oruç tutarak, gecelerini ise namaz kılarak, Ku'an okuyarak ve dua ederek geçirirler.

Kadir gecesi hakkındaki hadis-i şeriflerde buyuruldu ki:

„Dört gecenin gündüzü de gecesi gibi faziletlidir. Allahü teâlâ, o günlerde dua edenin isteğini geri çevirmez, onları mağfiret eder ve onlar bu günlerde bol ihsana nail olurlar. Bunlar, Kadir gecesi, Arefe gecesi, Berat gecesi, Cuma gecesi ve günleri." [Deylemi]

Resul-i Ekrem (s.a.v) Efendimiz buyuruyor:

„Kim Kadir Gecesi'nde inanarak, ihlas ile o geceyi ibadetle geçirirse, geçmiş günahları bağışlanır."

„Kadir Gecesi yatsı namazında cemaatte hazır bulunan, ondan nasibini almıştır."

Müminlerin annesi Hz.Aişe (r.a.) şöyle diyor :

-Dedim ki: Ya Resullullah, Kadir Gecesi'ni bilirsem onda ne şekilde dua edeyim? Şöyle buyurdu:

- Allahümme inneke afüvvün kerîmün tuhibbül afve fa'fü anni. (Allah'ım sen affedicisin, affı sever-sin, beni affeyle.)

Bu mübarek gecede dua sünnettir. O icabet vakitlerinden birisidir. Süfyan-ı Sevrî demiştir ki, o ge-ce dua etmek, namaz kılmaktan daha sevaptır. Kur'ân okuyup da dua ederse güzel olur.

İbnü Hacer Heytemî Tuhfetü›l-Muhtâc›da der ki:

„Kadir gecesini görene, saklaması sünnettir. Onun kemâliyle faziletine ancak Allah Teâlâ'nın bil-dirdiği kimseler nail olur."

Sevabını Allah"tan umarak, Kadir gecesini ihya edenin geçmiş günahları affolur. [Buhari, Müslim]

Kadir gecesinin zamanı

Kadir gecesinin hangi gece olduğu kesin olarak bilinmemekle birlikte, Ramazan'ın yirmi yedinci gününün gecesinde olma ihtimali yüksektir. İslam peygamberi Muhammed Kadir gecesinin hangi gece olduğunu kesin şekilde belirtmemiş, ancak; „Siz Kadir gecesini Ramazan'ın son on günü içeri-sindeki tek rakamlı gecelerde arayınız" emiştir

Kadir gecesi olduğu nasıl anlaşılır?

1- Denizlerin suyu bir an tatlılaşır.

2- Kadir gecesi, açık ve sakin olur, ne sıcak, ne de soğuk olur. bulut yoktur. Yağmur ve rüzgar yok-tur.

3- Ertesi sabah güneş, kızıl olup, şuasız doğar. Yükselinceye kadar sanki büyük bir tabak gibidir.

Rasûlüllah Aleyhisselâm'ı SEVMEK

Âdem Saraç
e-mail: vardisarac@yahoo.com.tr

Sevmek…

Her şeyden önce **Allah Teâlâ Hazretleri'ni sevmek**! O'nu sevmenin yanında, yine O'nun "**sev**" dediklerini de sevmek! Allah'ın Habîbi **Rasûlüllah Aleyhisselâm'ı sevmek**!

O'nu sevmek, **sevgilerin en güzeli**dir! Çünkü O, Kâinatın Efendisi'dir. Bütün cihanın Gül'üdür O. Âlemlere Rahmet'tir. En şerefli varlıktır O. **Sevgililer Sevgilisi**'dir!

Özeldir O! Özellerden özel, en özel; **özelimiz** ve **güzelimiz**…

Güzeldir O! Güzellerden güzel, en güzel. Güzel kelimesi, bütün güzelliğine rağmen, Güzeller Güzeli'nin yanında bütün güzelliğini kaybediyor! Güzellik, bütün güzelliğini, Güzeller Güzeli'nin güzelliğinden alıyor çünkü!

Allahu Teâlâ Hazretleri'nin, bütün insanlığa en büyük **hediyesi**, **ikramı**, **ihsanı**, **lütfü**; Peygamberler Sultanı; Cenâb-ı Ahmed-i Mahmûd-u Muhammed Mustafa, sallallahu aleyhi ve selem.

O'nu gerçek anlamda **tanımak** ve **gönül vermek** O'na! Sevmek O'nu bütün varlığımızla. **Canımızdan çok sevmek**…

"Bütün varlığım, canım-kanım, her şeyim Sana feda olsun ey Allah'ın Rasûlü" diyebilmek ve her şeyimizi sermek mübarek ayaklarının altına!

İki Cihan Güneşi, Kur'ân delili ile beraber şöyle buyuruyor…

"(Şu) muhakkak ki, Ben, her bir mü'min kişiye, dünya ve âhiret işlerinde insanların en yakınıyım (en önde geleniyim). İsterseniz şunu okuyun!" **"Nebi, mü'minlere, kendi canlarından daha üstündür (daha önde gelir)! Hanımları da annelerinizdir!"** (Buhârî, Kitâbu't-Tefsîr, 33; Ahzâb, 33/6).

Peygamberler Sultanı, bu sevginin gereğini ne güzel ifade etmektedir…

"Hiç biriniz, Ben ona, anne-babasından da, çoluk çocuğundan da, bütün insanlardan da daha sevgili olmadıkça (kemâliyle) îmân etmiş olmaz!" (Buhârî, Kitâbu'l-Îmân, 8).

Müslümanlar olarak, her birimiz Allah ve Rasûlü her şeyden çok seveceğiz. Rabbim bizden böyle istiyor. Sonra da hem düşündürücü ve hem de yüreğimizi yerinden oynatan bir müjde veriyor bize…

"Andolsun ki, size kendi içinizden öyle bir Rasûl geldi ki, (sizin) sıkıntıya uğramanız (yanlışlara düşmeniz) O'na çok ağır geliyor! Çünkü O size çok düşkündür, üstünüze çokça titriyor! Mü'minlere karşı çok şefkatli, çok merhametlidir." (Tevbe, 9/128).

Allah aşkına, şu güzelliğe bakın! Bize çok düşkün bir Peygamber! Bizim üzerimizde titreyen bir Can! Bize uzanan nurlu bir el! Böyle bir ele sımsıkı tutunmak gerekmez mi?

Peygamberler Sultanı bizi çok seviyor! Düşünüp idrak edebiliyor muyuz bunu acaba? Bizim O'nu sevmemizin yanında, O'nun bizi sevmesi! Aman Allah'ım! Ne büyük bir lütuftur bu. Peygamber tarafından sevilen biri olmak!

Yeter ki, O sevsin bizi; başkaları O'nun kadar önemli değil. Yeter ki, O kınamasın bizi; bütün dünya kınasa da, hiç önemli değil.

O'nu Sevmek! O'nu her şeyden çok sevmek! O sevilince, O'nun her şeyi sevilir! O'nun sevdikleri de sevilir. O'nunla yaşanılır ancak! O'nunla varlık sırrına erilir!

Sevmeliyiz! O'nu çok sevmeliyiz! Öyle ki,

bizim bu sevgimizin nuruyla karanlıklar aydınlık; aydınlıklar da pür-nur olmalı. Peygamber sevgisi gönül dünyamızı aydınlatır. O; nurun, ışığın, aydınlığın insan kaynağıdır çünkü…

Yüce Allah, Rasûlüllah Aleyhisselâm'a ***"Habîbim"*** dedi! O'nu sevdi. Ve bize de O'nu sevmemizi emretti. O'nu sevmek ibadet, O'nun sevgisiyle îmânın kemal mertebesine ulaşmak bir başka muhabbet…

Ama **seviyorum** demek başka, **gerçekten sevmek** başkadır! O'nu her şeyden çok sevmek! Her şey edinmek! Bunun için de her şeyimizin önüne almak! O'nun sevgisiyle îmânın kemal mertebesine ulaşmak ve **ümmet** olmak Kâinatın Efendisi'ne…

Sevmek; **sevgilinin eli-ayağı, gözü-kulağı, kalbi-yüreği olmak**tır!

Sevmek; **sevgiliyi el-ayak, göz-kulak, kalp-yürek edinmek**tir!

Sevmek; **olmak** ve oluşmaktır! **Gönle almak** ve **gönle girmek**tir sevmek!

O'nu sevmek, **yürümektir gönüllerde**…

Sevgimiz içten, samimi, sıcak, sımsıcak olmalı. Karda kışta, soğukta-ayazda donmamalı! Metrelerce karı, kalın buz tabakalarını delip çıkmalı! Tıpkı buzlu karı büyük bir aşkla delip çıkan, kar çiçekleri gibi!

Sevmek; büyük bir istek ve arzuyla, arzu edilene yönelmek ve O'nun istediği doğrultuda yaşama gayreti içinde olmak demektir. Yani O'nun hayat biçimini, kendi **hayat biçimimiz** haline getirme gayreti ile aşk ve şevk ile çalışıp çabalamak! Çünkü **seven**; sevdiğine isteyerek, severek, büyük bir arzu ve aşkla **itaat eder**! Sevgiyi, sevgiyle ve sevgiliyle yaşamaya çalışır!

Sevmek; büyük bir istek ve arzuyla, arzu edilene yönelmek ve O'nun istediği doğrultuda yaşama gayreti içinde olmak demektir.

Dikenleşmiş hayatımızı, Sevgililer Sevgilisi'nin gül deryası hayatını örnek alarak, **gülistan** haline getirme gayreti içinde olmak!

O'nu sevmek; yolunu yol edinmekle ve sözünü söz edinmekle olur. Yoluna ve sözüne kurban olmakla olur. Böyle söylemek başka, yoluna can baş koymak başkadır! Bu sevginin gereğini bilmek başkadır, bu sevgiyle olmak başka!

Sevdalanmak! Yanıp tutuşmak! O'nunla yaşayabilmek ancak! O'nunla varlık sırrına ermek! Allahu Teâlâ Hazretleri, Rasûlü'nün dışlanmasını istemiyor! Peygamber sevgisi ile O'na itaat ilişkisini koyuyor önümüze! Allah'ı seven Peygambere itaat eder! İşte ferman!

"(Ey Rasûlüm!) De ki; Eğer (siz gerçekten) Allah'ı seviyorsanız; bana uyunuz ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Çünkü (muhakkak ki) Allah, son derece bağışlayıcı ve çokça esirgeyicidir." (Âl-i İmrân, 3/31).

Âyet-i Kerîme'nin sevgi şartını görüp işitiyor muyuz? Allahu Teâlâ hazretlerini seven, Rasûlüllah Aleyhisselâm'a itaat eder! Tabir yerindeyse, **"Rasûlüm'e tabi olmayan, Beni sevmiş olmaz"** buyuruyor! Sevgi ve itaatte en üst boyuttur bu!

Farzların başı, şüphesiz ki **Allah sevgisi**dir! **İbadet**ler de, sevginin tabii sonucudur! Allah ile kul arasındaki kesintisiz bağdır ibadet...

Namazı aşkla kılmalı; orucu aşkla tutmalı; zekâtı aşkla vermeli; hacca aşkla gitmeliyiz; cehdü gayret başta olmak üzere, cihada aşkla çıkmalıyız! Rasûlüllah Aleyhisselâm ve Ashâbı'nın yaptığı gibi! İşte ibadet! Ve işte Allah ve Rasûlü'nü sevmenin tezahürü!

Rasûlüllah Aleyhisselâm sevgisi, bizi hayatta tutan **hayat kaynağımız** olmalı! O'nu her şeyden çok seversek, O'nun tarafından da seviliriz! O'nun sevgisi, bizi O'na götürecek **vize**miz olur!

Bütün mesele, Allah'ın mesajı **Kur'ân-ı Kerîm**'i ve Peygamber buyruğu **Hadis-i Şerif**'i anlama aşkına düşmekte yatmaktadır. Bunun için de, **Rasûlüllah Aleyhisselâm özlemi**nin içimizi yakıp kavurması lazım! Kur'ân ancak böyle anlaşılır çünkü.

Rasûlüllah Aleyhisselâm'ın kalbi de, kalıbı da **canlı Kur'ân** idi. Kur'ân O'nun **hal**iydi! **Sünnet** ise O'nu sevmek **sırrı**!

Rasûlüllah Aleyhisselâm ***"Kişi sevdiği ile beraberdir"*** müjdesi ile bize ne büyük bir müjde veriyor, değil mi? Bu dünyada O'nunla olamayan, âhiret âleminde de O'nunla olamayacaktır! O'nu kuru kuruya okuyup dinlemek ya da konuşup geçmek başka; O'nunla olma sırrına ermek başkadır!

Bakınız ki Sevgililer Sevgilisi ne buyuruyor;

“Kendisinde üç huy bulunan kimse, îmânın tadını alır; Allah ve Rasûlü’nü diğer her şeyden fazla sevmesi! Sırf Allah için başkalarını sevmesi! Ateşe atılmaktan nasıl hoşlanmıyorsa, tekrar (küfre) dönmekten hoşlanmaması!” (Buhârî, Îmân 1/56-58; Müslim Îmân, 43).

Öyleyse, sevdiğimizin o güzel **sözlerini** başkalarının sözlerine; O Can’ın nur dolu **hayatını** öğrenip öğretmeyi de, başka şeylere tercih etmemiz gerekmektedir.

Rasûlüllah Aleyhisselâm’ın o güzel hayatı ne kadar çok okunsa, o kadar **tat veriyor insana**. Ne kadar çok okunsa, o kadar **imana geliyor Müslüman**; aşka geliyor!

Sevgili’nin rızası gözetilmez; Sevgili’nin dediği tutulmaz mı hiç? O’nu çok sevdiğimizi iddia ediyoruz, ama o yolda bahaneler uydurmaktan da geri durmuyoruz! Söz ve fillerimizle sürekli tezat oluşturuyoruz! Oysa bizler öylesine duyarlı birer Müslüman olmalıyız ki, her alanda Sevgililer Sevgilisi’ni örnek alıp, her çalışmayı O’ndan örneklerle yapmalıyız. Her şeyi ile O’nu örnek almak, en önde gelen özelliğimiz olmalı bizim. Bütün hayatımızı O kuşatmalı. O’nunla konuşup, O’nunla susmalı; O’nunla yatıp, O’nunla kalkmalıyız. Öyle ki, O’nsuz tek dakikamız bile geçmemeli.

Anne-babamızdan, çoluk-çocuğumuzdan, hısım-akrabamızdan çok daha iyi tanımalıyız O’nu! Tanımalıyız ki sevebilelim… Tanımayan nasıl sever? O’nu ne kadar tanırsak, o kadar girer hayatımıza. O kadar buluşuruz O’nunla!

Rasûlüllah Aleyhisselâm’ın Sevgisi hayatımıza nasıl yansır diye sorsak?

O’nu sevmek; yolunu yol edinmekle ve sözünü söz edinmekle olur.

Yoluna ve sözüne kurban olmakla olur.

Bir de şöyle bir soru sorsak; O’nu seven ne yapar?

O’nu seven ne yapmaz ki!

Rasûlüllah’ı seven, her şeyden önce îmânının tadını alır!

Rasûlüllah’ı seven, âhirette O’nunla birlikte olur!

Rasûlüllah’ı seven, Allah’a kulluktan sonsuz bir lezzet alır!

Rasûlüllah’ı seven, Kur’ân ve Sünnet çerçevesinde yaşar!

Rasûlüllah’ı seven, O’nu memnun edecek hareketler yapar!

Rasûlüllah’ı seven, O’nu üzecek bütün hareketlerden sakınır!

Rasûlüllah’ı seven, bütün hayatına O’nu yansıtmaya çalışır!

Rasûlüllah’ı seven, çalışkan, üretken, dürüst ve idealist olur!

Rasûlüllah’ı seven, beş vakit namazını aşk ve şevk ile kılar!

Rasûlüllah’ı seven, Ramazan orucunu tutar!

Rasûlüllah’ı seven, zekât ve sadakasını verir!

Rasûlüllah’ı seven, O’nu her şeyinin önüne alır!

Rasûlüllah’ı seven, O’na tabi olur ve O’nun yolundan gider!

Rasûlüllah’ı seven, O’nun Sünnetlerine bağlı kalır!

Rasûlüllah’ı seven, O’nun Ehl-i Beyt’ini, Ezvâc-ı Tâhirât’ını ve Ashâbı’nı da sever!

Rasûlüllah’ı seven, O’na sürekli salât ve selâm getirir!

Bunun için Rabbimizden duâmız şudur ki;

Bize öncelikle Senin sevgini, aşkını ve muhabbetini ver Rabbim!

Sonra da, Rasûlüllah Aleyhisselâm’ın sevgisini doldur yüreğimize.

Senin sevdiklerini sevdir bize Rabbim; sevmediklerini de sevdirme.

Gönül bahçelerinin alabildiğine tahrip edildiği bu yalancı dünyada, bizler, her şeye rağmen, kucak ve gönül dolusu sevgi ve muhabbet gülleri yeşertelim. Başkaları, dikenlere takılıp kalsa da, bizler aşk ve muhabbet güllerinin peşinde olalım.

Allahu ve Rasûlü sevgisi iklimlerinde buluşmamız; o nurlu yolun, nurlu ve onurlu yolcuları olmamız dilek ve duaları ile...

Sevgiyle, muhabbetle…

Nisan 2015

Âdem SARAÇ

Kelime Havuzu

CÂRUB-İ LA

Farsça, La süpürgesi demektir. Bu ifadedeki la, kelime-i tevhiddeki lâ'dır. La, önüne geldiği bütün putları temizleyen, süpüren bir süpürgeye benzetilmiştir. Nefy-ü isbât zikrinde, la ile, kalbde bulunan "ilâhlar tefekkür? olarak temizlenir. Bu süpürge, Allah'tan gayri ne varsa, onlara ait sevgi ve bağları siler, süpürür, nefyeder yani yok eder. La, bazan Hz. İbrahim'in putları kırdığı baltaya da benzetilir.

HÂCİS

Arapça, akla veya hatıra gelen şeye hâcis denir. Çoğulu hevacis'tir. Kâşânî hâcis'i, nefsanî düşünceler olarak tanımlar. Kalbe gelen ilk his veya düşünceye de, hâcis denmiştir. (Hâtır-ı Evvel). Buna, genellikle iyi ve hayırlı olarak kabul edildiği için, Rabbânî Hatır adı da verilir. İlk hatır genelde isabetli olur, hatalı olmaz. Bu hatır, nefsde gerçeklik kazanırsa irade, kalbe yönelmesi durumunda kasd, kuvveden çıkar tahakkuk mevkiine geçerse, niyet adını alır. İrade, himmet, azim, kasd, hâcis'in çeşitli şekilleridir.

KENÛD

Nimete küfreden, asi vs. gibi anlamları olan Arapça bir kelime. Şeriatta farzları terkedene kenûd denir. Birisi bir şey diler, eğer o dilediği Allah'ın isteğine aykırı olur ise, Allah'la çekişmiş, zıtlaşmış ve Allah'ın nimetinin hakikatini bilmemiş olur. Kâşânî'nin verdiği bu tarif, kulun Allah ile olan münasebtinin negatif tarzda cereyanına işaret etmektedir.

LAĞV

Hatalı konuşmak, faydasız söz söylemek mânâlarına gelen Arapça bir kelime. İnsanı, Allah'ı anmaktan alıkoyan her şeye lağv denir. Boş söz dinlmek de, lağvdan sayılmıştır. Hadis: "Hutbe okunurken, yanındakine sus diyen, boş lakırdı (lağv) etmiş olur."

Takva elbisesi ve Tevbe

Salih Dülger

BİSMİHİ…..(O'nun adı ile……)

(26) Ey Adem oğlu, size ayıp yerlerinizi örtecek ve süslenmenizi sağlayacak elbiseler gönderdik. Takva elbisesi bunlardan daha hayırlıdır. Bu Allah'ın ayetlerinden biridir. Ola ki, düşünüp ders alırlar.

(27) Ey insanoğulları, şeytan ana- babanızı elbiselerinden soyundurup ayıp yerlerini meydana çıkararak cennetten çıkardığı gibi sizleri de ayartıp tuzağa düşürmesin. Sizin şeytanı ve adamlarını göremeyeceğiniz yerlerden onlar sizi görürler. Biz şeytanları inanmayanlara dost yaptık.(A'raf:26-27)

Yukarıya alıntıladığımız ayetleri daha net anlayabilmek için A'raf suresi 11. Ayetten başlayarak 28. Ayete kadar bir bütün olarak okumak gerekir. Rabbimiz kitabında ilk insan olan atamız Âdem(a.s) in yaratılıp cennete konulma kıssasını tekrarlarla bize ibret için anlatır.Her bir anlatım ayrı bir konuya delil ve ibret özelliği taşır.

Burada atamız âdem(a.s) ve annemiz Havva'nın cennetten çıkarılış sebebi ve şekli dikkat çekicidir. Rabbimiz onlara cennette tek maddelik bir şeriat(kanun) koydu. Yani orada iman problemi yoktu. Zaten meleklerle konuşuluyor,her şey Rabbimize açıkça şahitlik ediyordu. Rabbimiz onlara keyfiyetini(nasıllığını) bilmediğimiz bir şekilde tecelli ediyordu. Yaşamaları gereken din(yani İslam)ın tek şartı vardı. Belirtilen ağaca yaklaşmamak ve meyvesinden tatmamak.(Bakara:35).

Hata ettiler. Ve bulundukları mahallin(cennetin),âlimi olan, neyi yaparlarsa hangi sonuçlarla karşılaşırlar, bunları bilen meleklere danışmadılar, sormadılar. Şeytan onlara vesvese verdi. Ve nefisleri de onları aldattı. Sonuçta yasak olan ağacın meyvesini tattılar. Bunun üzerine utanılacak yerleri örten cennet elbisesi onların üzerinden çıktı(çıkarıldı).(A'raf:22) Rabbimiz cennet elbisesi olmayınca onları oradan dünyaya indirdi. Ve yukarıda alıntıladığımız ayette ifade edildiği gibi dünyada örtünmeleri için elbiseler verdi. Ancak cennete tekrar girmek için bu elbiseleri dış giysi olarak giyip bedenimizi örttüğümüz gibi, Asıl takva elbisesi giymemiz de gerektiği bize bildirildi.

Buradan hareketle, atamız Âdem(a.s) ve Havva validemizin iman sorunu olmadı. İslam (yani Rabbimizin emrine teslim olma) sorunu oldu. Kasıtları yoktu. Tecrübeleri eksikti. Bir âlime(hükmü bilen ve yol gösterene) danışmaları mümkün iken(yani Meleklerden birine),Şeytanın vesvesesi ve nefs onları aldattı. İslam'dan (dini yaşamaktan) onları alıkoydu. Engelledi.

Bu durumda cennet için; imanı destekleyecek olan takva elbisesine (libasü't-takvâ) ihtiyaç var. Yani islâma ve dinin emirlerini Allaha teslim olarak yaşamaya ihtiyaç var. Zira iman insanın bedeni gibidir. Her beden için elbise bir ihtiyaçtır. Bu o bedenin hem manen korunmasını sağlar. İnsanın hayâ duygusunu (insanlardan ve Allahtan utanma duygusunu) ayakta tutar, hem de fiziki olarak tabiat şartlarından onu korur.

İman da böyle bir elbiseye muhtaçtır. Takva elbisesine. Rabbimiz bize bir din indirdi. Tıpkı elbiseler gibi. O dini yaşamak zorundayız. Yoksa çıplak kalırız. Âdem(a.s) gibi cennetten mahrum oluruz. Nasıl çıplak insan ya üşütür. Ya mikrop kapar. Bir sebeple hastalanırsa. İman da aynen böyle; amel olmazsa gücünü kaybeder. Zayıflar. Ölüm anında şeytan ona üstün gelir. Ve belki de imansız ölmesine sebep olur.

Hazreti İbrahim ''ben âlemlerin rabbi olan

Allaha teslim oldum diyor. Dikkat edilirse iman ettim demiyor, çünkü iman zaten var onda. Teslim oldum diyor. Bu demek oluyor ki imanın üzerine bir de teslimiyet gerekiyor. İmandan sonra bir de islâma ihtiyacımız var.

Tıpkı gemici feneri gibi. Enerjisi(gaz veya petrol) olmazsa fitili yanmaz. Cam fanusu (koruyucu cam) olmazsa, fitil ne kadar güçlü yanarsa yansın rüzgârlar onu söndürür. Bu benzetmede enerji imandır. Yanan fitil imanın nurudur. Cam fanus ameldir. İslam'dır. İslam ne kadar güçlü yaşanırsa iman; küfür rüzgârlarına karşı o kadar koruma altındadır. Ve cennet o kadar yakın olur. Buradan hareketle; Namaz kılmayana kâfir diyemeyiz. Ama namaz kılmayan küfür rüzgârlarına açıktır. Bir gün iman ateşi sönebilir. Bu örnek bütün ameller için(oruç, zekât, haç v.b) aynı sonucu verir. Bu yüzden Allah'ın emirlerinden birini gafletle terk etmek veya yasaklarından birini gafletle işlemek insanı fâsık yapar. Ameli terk kasıtlı olursa insan küfre düşer. Her iki durumda da Allah'a dönmek, tevbe etmek ve imanı yeniden kazanmak gerekir.

Cebrail(a.s) soruyor:

İmân nedir? Ey Allah'ın elçisi:

Cevap "İman, Allah'a, meleklerine, kitaplarına, Allah'a kavuşmaya, peygamberlerine ve kıyamette yeniden dirilmeye inanmaktır."

İslam nedir sorusuna ise verilen cevap şöyledir:

"İslam odur ki; Allah'a ibadet etmek ve ona şirk koşmamak, namazı ikame etmek, zekâtı vermek ve ramazanda oruç tutmaktır." (Buhari, Kitabü'l-İman, 38)

Eğer iman ve islam aynı şey olsaydı Cebrail (a.s) bunları tek tek Rasulullah (a.s.)›a sormazdı.

Cebrail (a.s) hem imanı soruyor hem islamı soruyor. Dolayısıyla iman ve islam bir elmanın iki parçası gibidir. Birbirlerinden ayrıldıklarında çürümeye başlarlar. İman olmaz da İslam olursa biz o insana münafık diyoruz. Eğer islam olmaz da iman olursa bu adama fasık diyoruz. İnsanları ayırıyoruz. İmanı ve islamı olanlar ise mü'minlerdir.

Sonuç olarak;
İMAN + İSLAM → MÜSLÜMAN
İMAN var İSLAM yok → FÂSIK
İMAN yok İSLAM var → MÜNÂFIK
İMAN yok İSLAM yok → KÂFİR.
Devamlı tevbe kâfiri de, münafığı da, fasıkı da, tam mü'min yapar. Geçmiş isyan ve günahları yok etmeye sebep olur.

Mevlamız bizi hem yaşarken, hem de ölüm anında küfürden bizleri muhafaza etsin.

Tövbe

Müslümanlar zamâne yatlı oldu,
Helâl yenmez, haram kıymetli oldu.

Okuyan Kur'ân'a kulak tutulmaz,
Şeytanlar semirdi, kuvvetli oldu.

Harâm ile hamir tuttu cihânı,
Fesâd işler eden hürmetli oldu.

Kime kim Tanrı'dan haber verirsen,
Kakır bâşın salar huccetli oldu.

Şagird üstâd ile arbede kılar,
Oğul ata ile izzetli oldu.

Fakirler miskinlikten çekti elin,
Gönüller yıkıban heybetli oldu.

Peygamber yerine geçen hocalar,
Bu halkın başına zahmetli oldu.

Tutulmaz oldu Peygamber hadîsi,
Halâyık cümle Hak'tan utlu oldu.

Yunus, gel âşık isen tövbe et,
Nasûh'a tövbe ucu kutlu oldu.

Yunus Emre

Bir Sayı Bir Şâir

YUNUS EMRE

Hakan Baran

Yunus Emre denilince akla derviş, derviş denilince akla Yunus Emre gelir. Dervişân'ın pîridir. Bilge insan, Yunus Emre'nin hayatı hakkında günümüze ulaşan bilgiler kısıtlı ve nâ-muhkemdir. Muhkem olan ve kesinlikle bilinen ise Yunus Emre'nin büyük aşkıdır. Bu, öyle ulvî ve muhkem bir aşktır ki şöyle söyletmiştir onu;

''Ben yürürüm yana yana
Aşk boyadı beni kana
Ne âkılem ne dîvane
Gel gör beni aşk neyledi.''

Eserlerinden 13. yüzyılda, Anadolu'da yaşadığını anladığımız Yunus Emre'nin ''Yaratılanı hoş gör, Yaratandan ötürü'' sözü; hayata ve insanlara bakış açısını tüm netliğiyle ortaya koymaktadır.

Hayatını dostluk, sevgi, kardeşlik ve şefkat üzerine bina eden Yunus Emre, halk tarafından öylesine sevilmiş, öylesine takdir görmüştür ki, günümüze, hayatı hakkında pek cılız bilgiler ulaşmasına rağmen, eserleri ve insanların tamda yüreklerinin ortasına bıraktığı mesajlar sayesinde hâlâ güçlü bir biçimde durmaktadır günümüz insanın hayatında.

İnsanın dünyaya geliş sebebi kavga çıkartmak, kötülük yapmak, insanların arasını bozarak huzursuzluğa neden olmak değil; herkese Allah rızası için iyilikte bulunmak, insanları sevmek ve insanlar tarafından sevilmektir. İşte bunun en iyi örneklerinden biridir Yunus Emre. Bu gerçeği;
''Sevelim, sevilelim; dünya kimseye kalmaz'' sözüyle ne de güzel dile getirmiştir.

''Ben gelmedim dava için,
Benim işim sevgi için.
Dostun evi gönüllerdir,
Gönüller yapmaya geldim.''

diyen Yunus Emre'ye günümüzde ne kadar da ihtiyaç vardır.

Bugün; günde gecede, sözde hecede, anda zamanda, handa harmanda, dermanda dertte, köyde kentte, canda cananda Yunuslar lazım...
el-âciz Hakan Baran

Sabahın sinleye vardım gördüm cümle ölmüş yatar
Her biri bi çare olmuş ömrün yayı varmış yatar

Vardım bunların katına baktım ecel heybetine
Nice yiğit muradına eremeyiben ölmüş yatar

Yemiş kurt kuş bunu keler nicelerin bağrın deler
Şol ufacık na-resteler gül gibice solmuş yatar

Tuzağa düşmüş tenleri hakka ulaşmış canları
Görmezmisin sen bunları sıra bize gelmiş yatar

Esilmiş inci dişleri dökülmüş sarı saçları
Hepsinin bitmiş işleri emr-ü nemde ermiş yatar

Elleridir kınalı hep karavaşları şeker-leb
Kargı gibi uzun boylu gül yüzlü güzeller yatar

El bağlamıştır çoğusu hep Allah'tandır umusu
Taze kızdır kimisi alınmadan çoklar yatar

Gitmiş gözünün karası hiç işi yoktur durası
Kefen bezinin paresi sönüğe sarılmış yatar

Yunus Emre

Fıkıh köşesi

İstihare

İstihare namazı, bir kişinin veya işin hayırlı olup olmadığını anlamak için abdest alınarak kılınan 2 rekat namazdır. Namaz kılındıktan sonra istihare duasını okuyup kimseyle konuşmayarak sağ tarafına yatıp istediği şeyi düşünerek uyumalıdır. Bir işe başlayacağınız veya bir işten ayrılacağınız zaman istihare duasını okuyup Allah'ım istediğim düşündüğüm şey dünya ve ahiretim için hayırlı ise bunu mübarek eyle denilmelidir. İstihare namazı haram bir iş için yapılmaz. Rüyada renk görmenin de bir bağlayıcılığı yoktur.

اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ وَ اَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ وَاَسْاَلُكَ
مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ فَاِنَّكَ تَقْدِرُ وَلاَ اَقْدِرُ وَتَعْلَمُ وَلاَ اَعْلَمُ
وَاَنْتَ عَلاَّمُ الْغُيُوبِ اَللّٰهُمَّ اِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ اَنَّ هٰذَا الْاَمْرَ خَيْرٌ
لِي فِي دِينِي وَ مَعَاشِي وَعَاقِبَةِ اَمْرِي فَاقْدِرْهُ لِي وَ يَسِّرْهُ لِي
ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ وَاِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ اَنَّ هٰذَا الْاَمْرَ شَرٌّ لِي فِي
دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ اَمْرِي فَصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ
وَاقْدِرْ لِيَ الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّ اَرْضِنِي بِهِ

İstihare duası

Allâhumme innî estehîruke bi-ilmike ve estakdiruke bikudratike ve es'eluke min fadlike'l-azîm. Feinneke takdiru velâ ekdiru ve ta'lemu vela â'lemu ve ente allâmu'l-ğuyûb. Allâhumme in kunte ta'lemu enne hâzâ'l, emre hayrun lî fî dînî ve meâşî ve âkibeti emrî âcili emrî ve âcilihi fakdirhu lî ve yessirhu lî summe bârik lî fîh. Ve in kunte tâ'lemu enne hâza'l-emre şerrun lî fî dînî ve meâşî ve âkıbeti emri âcili emrî ve acilihî fasrifhu annî vasrifnî anhu va'kir liyelhayra haysu kâne sume ardinî bih."

İstihare duasının anlamı : Allah'ım! Senin ilmine göre hayrını diliyorum, kudretinden güç istiyorum, senin büyük fazlını diliyorum. Zira sen kadirsin, ben kadir değilim, sen bilirsin ben bilmem, sen gizlileri bilirsin. Allah'ım eğer sen bu işin benim dinim, geçmişim, sonum, şimdim ve geleceğim hakkında hayırlı olduğunu biliyorsan bunu bana takdir eyle, kolaylaştır. Eğer bu işim benim dinim, geçimim, sonum, şimdim ve geleceğim hakkında şerli olduğunu biliyorsan bunu benden, beni de bundan çevir, hayır nerede ise bana onu nasip eyle, sonra beni onunla hoşnud eyle.

İstihare namazının kılınışı

İstihare namazı sabah namazının sünneti gibi kılınır. Tek fark; 1 Rekatta zamlı sure olarak Kâfirun Suresi , 2 Rekatta zamlı sure olarak İhlas suresi okunur.

İlk rekatta Fâtiha ve Kâfirun Suresi okunur.İkinci rekatta sadece Fâtiha ve İhlas suresi okunur. Oturuşta ise diğer namazlarda olduğu gibi : Ettehiyyâtü , Allâhümme Salli , Allâhümme Barik , Rabbenâ duaları okunur.Ardından istihare duası yapılır. Tesbih isteğe bağlı olarak yapılır.Namazı kıldıktan sonra dünya kelamı etmemek, sağ tarafa ve kıbleye doğru yatmak, uyumaya çalışırken kalpten "Allah Allah" demek iyidir.

Merhamet ile dirilmek

Sezai Çabuk

MERHAMET,sözlükte ;Bir kimsenin veya bir başka canlının karşılaştığı kötü durumdan dolayı duyulan üzüntü, acıma duygusu diye tarif edilir.

Günlük hayatımızda; Acıma, esirgeme, koruma, sevgi gösterme, yardım etme,insanı başkalarına iyilik ve yardım etmeye yönlendiren acıma duygusu,tüm yaratılmışlara sevgi ile yaklaşma, onları kötülüklerden koruma ve kurtarma, zor durumlarında yardım etme, bağışta bulunma, affetme gibi iyi huy ve davranışları ifade etmek için kullanılır.

Kaynağı Allah'cc dır. İnsanlardaki merhamet, Allah›ın rahmet ve merhametinin bir tecellisi, bir yansımasıdır.

Merhamet,güçlü olan, zengin olan,kuvvet ve kudret sahibi olan tarafından; Zayıf,muhtaç,aciz,olanlara karşı gösterilir. Sınırsız güç ve kuvvet sahibi, bütün varlıkları yaratan,yaşatan,rızık veren Kadir-i mutlak olan Allah cc dır.İnsan ise zayıftır,acizdir,Allah cc ın Rahmet ve Merhametine her zaman muhtaçtır.

RAHMAN ve RAHIYM isimleri Allah'cc ın Esma-i husnasındandır. Allah cc Rahman ve Rahıym olması ile besleyip büyütür, ödüllendirir, nimetler verir, bağışlar, suçları affeder, peygamberler aracılığı ile insanlara doğru yolu gösterir. Hz. Peygamber (s.a.s)'in gönderilmesi, Kur'an'ın indirilmesi de Allah'ın merhametinin bir sonucudur.

Hz. Peygamber (s.a.s), Allah'ın merhametinin büyüklüğünü ve insanlardaki merhametin kaynağı olduğunu dile getirdiği bir hadislerinde şöyle buyurur:

"Allah merhametini yüz parçaya ayırdı, doksan dokuz parçasını kendi yanında tuttu, bir parçasını yeryüzüne indirdi. İşte bu bir parça rahmet sebebiyle yaratıklar birbirine merhamet eder. Hatta yavrulu hayvan, bir tarafını incitir endişesiyle ayağını yavrusundan sakınır" (Buhari, Edeb, 19, Müslim, Tevbe, 17/4942)

Bu hadis-i şerif bize şu hakikati de bildiriyor; İnsanın başka bir insana,hayvana,çiçeğe,böceğe merhamet etmesi Allah cc ın bu sıfatından bir parça taşıması demektir.Merhamet etmemesi,acımaması da Rahmani bu özellikten mahrum olması demektir.

ÖNCELİKLE MÜ'MİNLER, BİRBİRİNE KARŞI MERHAMETLİ OLMALIDIR.

Fetih suresi-29. Ayet-i kerimede Allah cc. Mü'minlerin biribirlerine karşı merhametli olduğunu beyan buyurur:

"Muhammed Allah'ın elçisidir. Onun yanında bulunanlar da kâfirlere karşı çetin, kendi aralarında merhametlidirler. Onları rükûa varırken secde ederken görürsün. Allah'tan lütuf ve rıza isterler. Yüzlerinde secdelerin izinden nişanları vardır." *(Fetih-29)*

Mü'min olmanın özellikleri.onların yüzlerine, davranışlarına yansır.Bu özelliklerden bir tanesi de merhamet etmektir,acımaktır,affetmektir,yardım etmektir. Bu gün insanlık merhamet duygusundan uzak kaldığı için iç kargaşalar,savaşlar,anarşi ve terör yeryüzünde barışı ve huzuru tehdit eder hale gelmiş bulunmakta.

HZ. MUHAMMED SAV İN GÖNDERİLMESİ ALLAH CC IN İNSANLIĞA MERHAMETİ SEBEBİYLEDİR

"Ey Habibim Muhammed! Biz seni, alemlere rahmet olasın diye gönderdik"*(Enbiya, 21/107)*

Çünkü O ve O›nun tebliğ ettiği din, Allah›ın kullarına merhameti sonucu gönderilmiştir. Peygamber (s.a), insanları sevdiği, onlara acıdığı ve şefkat ettiği için, onların kurtuluşunu istemektedir. Rahmet Peygamberi bütün insanları kucaklıyor, onlara doğru yolu gösteriyor, onları cennete ve Allah'ın affına çağırıyor. O, rahmetin canlı görüntüsüdür. O, merhamet, acıma ve bunun sonucu olarak iyilik etme ahlakının insan örneğidir. O, engin merhameti sebebiyle en azılı günahkarları bile hidayete davet etmiştir.

GERÇEK MERHAMET İNSANI CENNEMDEN KURTARMAKTIR.

"Hepiniz çobansınız; hepiniz güttüğünüz sürüden sorumlusunuz. Devlet reisi de bir çobandır ve sürüsünden sorumludur. Erkek, ailesinin çobanıdır ve sürüsünden sorumludur. Kadın, kocasının evinin çobanıdır ve sürüsünden sorumludur. Hizmetkâr, efendisinin malının çobanıdır; o da sürüsünden sorumludur. Netice itibariyle hepiniz çobansınız ve güttüğünüz sürüden sorumlusunuz."

** Buhârî, Müslim, Ebû Dâvûd, İmâret 1, 13; Tirmizî*

İmanın şartlarından biri de AHİRET GÜNÜNE İNANMAKTIR.

Dünya hayatı gelip geçici bir gölgeliktir.Ölüm ile,rahat veya sıkıntılı olan dünya hayatı sona ererken,sonu olmayan ahiret hayatı bizi beklemektedir. Geleceği muhakkak olan ahiret hayatı, dünya hayatının muhasebesinin yapıldıktan sonra CENNET veya CEHENNEM de devam edecektir. Öyle ise gerçek merhamet; Anne babaların evladını,erkeğin hanımını,hanımın da erkeğini,işverenin işçisini,işçinin işverenini,komşunun komşusunu,ebedi ahret hayatında acınacak hale düşmekten,cehennemden kurtarmaya çalışmaktır.Kısacası bütün insanlığın kurtuluşu için çalışmaktır merhamet.

Bugün Allah cc ın yarttıklarına merhamet edenler,dünyada olduğu gibi ahrette de Allah cc dan merhamet bekleyebilirler

Allah Rasûlü sav : ***"Merhamet ediniz ki, merhamet bulasınız. Af ediniz ki, af olasınız. Yer yüzündeki canlılara merhamet et ki, göktekiler de sona acısın"*** *(C. Sağır:1/38) buyurmuştur.*

Merhamet herkese karşı gösterilmelidir.Özellikle mü'min kardeşlerimizi sevmek ve onlara merhamet etmek, imanımızın gereğidir.Bize karşı düşmanlık edenlere bile merhametle muamele emeliyiz. Mekke'nin fethinden sonra efendimizin müşriklere olan davranışı,bu hususta en güzel örnektir.

Sezai KARAKOÇ üstadımız ne güzel söylemiş;

MÜSLÜMAN ; ÖYLE DİRİ VE CANLI OL Kİ SENİ ÖLDÜRMEYE GELEN SENDE DİRİLSİN.

İlahi Rahmet ve Merhametle dirilmek ve diriltmek dileği ile, Allah cc a emanet olun.

04/05/2015 PAZARTES

SEZAYİ ÇABUK -BURSA

11 ayın Sultanı

Uzun aylar boyunca, uzak kaldık feyzinden,
Dünya alem gaflette, mahrum etme kendinden,
Insanoğlu bihaber, nasip almaz ecrinden,
Tazeleriz seninle, itikâdı imanı
müminlerin baş tacı, 11 ayın sultanı

Sende saklı gizlidir, ne gündüzler geceler
Anlatamaz biçare, kelimeler heceler
Temizlenir seninle, haram olan lekeler
Senle bulur insanlar, merhameti izânı
Tüm şerleri def eden, 11 ayın sultanı

Bir ay süre boyunca, oruç eder terbiye,
Her iftarın sonunda, bir teravih hediye,
Bunca nimet dururken, nankör olmak ne diye?
Bereketle yoldasın, ey müminin imkanı
Salihlerin huzuru, 11 ayın sultanı

Sen bizlerle olunca, tüm şeytanlar bağlanır
Mukabele anında şol yürekler dağlanır
Binden efdal gecede gözyaşıyla ağlanır
Teravihle diriliş, sende namaz endamı
Nerde kaldın sensiziz, 11 ayın sultanı

Yeryüzünde yaşayan, mazlumları anarız
Bir kaç saat susuzken, ateşlerde yanarız
Fakir kalan ümmeti, işte o an anlarız
Bize birlik verirsin, artık dirlik zamanı
Ruhumuzun cilası, 11 ayın sultanı

Oruç tutan bir mümin, sevabını bilemez,
Sırrı hakta gizlidir, hiçbir canlı göremez,
Bin yıl oruç tutsada, gözün hakkın veremez
Rahmet için açılan, bir mağfiret destanı,
Ayaklanın geliyor, 11 ayın sultanı

Allah için aç kalmak, zalim nefis öfkeli
Arşda ise melekler, bu durumdan neşeli
Mükafatlar rahmandan, köşklerimiz döşeli
Senle bildi bu ümmet, cennetteki Reyyânı,
Nurun bekler bu gözler , 11 ayın sultanı

Furkan Uzun

Peygamberler Tarihi -3-

Fırtınalarla Alt-Üst Edilen Âd Kavminin Peygamberi

Hz. Hûd

-aleyhisselâm-

Yemen'de bulunan Âd kavmine gönderilen peygamber. Nûh aleyhisselamın oğlu Sâm'ın neslindendir. Bir ismi de Âbir olup, lakabı Nebiyyullahtır. Kur'ân-ı kerîmde ismi bildirilen peygamberlerdendir.

Yemen'de Aden ile Umman arasında bulunan Ahkâf diyârında doğup yetişti. Çocukluğundan îtibâren Allahü teâlâya ibâdet etmekle meşgul oldu. Ara sıra ticâretle de uğraşan Hûd aleyhisselam, gayet şefkâtli ve çok cömertti.

Nûh tûfânından sonra torunlarından biri olan Âd, Yemen'de Hadramut civârında Ahkâf denilen yerde yerleşti. Âd'ın neslinden gelen insanlar çoğalarak büyük bir kavim oldular. Bunlara Âd kavmi denildi. Bulundukları belde bereketli bir yerdi. Bağlar, bahçeler her tarafı sarmış ve İrem Bağları diye meşhur olmuştu. Oğulları, malları, davarları ve muhteşem sarayları vardı. Güçleri, kuvvetleri, boyları ve cüsseleri ile meşhur olan bu insanlar, servetlerinin ve maddî güçlerinin çokluğuna bakarak azdılar ve doğru yoldan, dinlerinden ayrıldılar. Yeryüzünde büyüklük tasladılar. Allahü teâlâyı unuttular ve çeşitli putlara tapmaya başladılar. Ellerindeki maddî imkânlarla etrâfa dehşet salıyorlar, fakîrleri ve diğer kabîleleri zulümleri altında inletiyorlardı. Onları köle gibi çalıştırıyorlar, çeşitli işkencelerle öldürüyorlardı.

Allahü teâlâ, Âd kavmini doğru yola kavuşturmak için Hûd aleyhisselamı onlara peygamber gönderdi. Bu hususta Kur'ân-ı kerîmde meâlen buyruldu ki: Âd kavmine kardeşleri Hûd'u peygamber olarak gönderdik. Hûd (aleyhisselam) onlara; "Ey kavmim! Allahü teâlâya ibâdet edin. İbâdet edilecek O'ndan başkası yoktur. Hâlâ O'nun azâbından korkmayacak mısınız?" dedi. (A'râf sûresi: 65).

Hûd aleyhisselam kavmini doğru yola kavuşturmak için tebliğ vazîfesine başladı. Onları putlara tapmaktan, zulum ve günahlardan tövbe ederek vazgeçmeye ve Allahü teâlâya şükür ve ibâdete çağırdı. Fakat Âd kavminin insanları, Hûd aleyhisselamı dinlemeyip, ona karşı kaba ve inkârcı davrandılar.

Hûd aleyhisselam kavminin bu tutumu üzerine; "Eğer doğru yola gelmezseniz, haberiniz olsun, ben size tebliğ vazîfemi yapıyorum; Rabbim size acı bir azap gönderir de helâk olursunuz?" buyurdu. Azgın Âd kavmi, Hûd aleyhisselama; "Mucize getirmeden putlarımızı terk etmeyiz." dediler. Hûd -aleyhisselam- onlara; "İstediğiniz mucize nedir?" diye sordu. Onlar da "Rüzgârı istediğin tarafa çevir!" dediler. Hûd aleyhisselam dua etti. Allahü teâlâ; "Ne tarafa istersen elinle işâret et!" buyurdu. O da eliyle işâret edince, rüzgâr istediği istikâmette esmeye başladı. Büyük kayaların toprak olmasını istediler. Hûd aleyhisselamın duası ile bu da oldu. Bu mucizeleri gördükleri hâlde inanmayıp hırçınlaşarak koyunların yünlerinin de ipek olmasını istediler. Hûd aleyhisselam dua etti. Koyunların yünü ipek hâline geldi.

Âd kavmi, gösterilen mucizelere rağmen inanmadılar. "Sen bizi putlarımızdan ayırmak için mi geldin? Doğru söylüyorsan, haydi bizi teh

dit ettiğin azâbı getir de görelim!” dediler.

Hûd aleyhisselam kavmini îmâna dâvete devâm etti. Pek az kimse îmân etti. Kavmi ise hakâret edip kendinden geçinceye kadar dövdü. Kavminin ıslâh olmayacağını anlayan Hûd aleyhisselam; “Ya Rabbî! Sen her şeyi biliyorsun. Ben onlara peygamberliğimi bildirdim. Ey Rabbim! Onlara, ders almalarına vesîle olacak bir musîbet ver?” diye bedduada bulundu. Hûd aleyhisselamın bedduasını kabul buyuran Allahü teâlâ, Âd kavmine önce kuraklık, kıtlık musîbetini verdi. Üç sene müddetle akan pınarlar kurudu. Yeşillikler sarardı, soldu. Meşhûr İrem Bağları yok oldu. İnsanlar bir yudum suya, bir parça ekmeğe muhtaç hâle geldiler. Hayvanlar susuzluktan telef oldular. Devamlı olarak bunaltıcı kuru bir rüzgâr esiyordu. İnsanlar ağızlarını güçlükle açıyor, zor nefes alıyordu. Tozdan göz gözü göremiyordu.

Bu arada Hûd aleyhisselam kavmini îmâna, tövbe ve istiğfâra dâvete devâm ediyordu. Hûd -aleyhisselamın- kavmine meâlen şöyle dediği bildirilmektedir: “Ey kavmim! Rabbinizden mağfiret dileyin. Sonra O’na tövbe edin ki, gökten üzerinize bol bol bereket (ekinleri yetiştirecek yağmur) indirsin ve kuvvetinize kuvvet katarak sizi çoğaltsın. Günahlarınıza ısrar ederek îmândan yüz çevirmeyin.” (Hûd sûresi: 52)

Hûd aleyhisselamın bu son dâveti de onların aklını başlarına getirmeye yetmedi. Hûd aleyhisselama işkenceye ve onu öldürmeye kalkıştılar. Artık onlara azâbın gelmekte olduğu Hûd aleyhisselama bildirildi. Bir sabah Hûd aleyhisselam îmân edenleri biraraya topladı. Gün ağarırken ufukta siyah bir bulut belirdi. Bunu gören Âd kavmi, işte bize yağmur geliyor, dediler. Hûd aleyhisselam “Hayır, o can yakıcı azâb veren bir rüzgârdır. Her şeyi yok eder.” dedi. Rüzgâr korkunç bir ses çıkararak vâdiyi kapladı. Son derece hızlı ve soğuk olup, her şeyi saman çöpü gibi savuruyordu.

Fussilet sûresi 16. âyet-i kerîmesinde, bu rüzgâr “sarsar” (kavurucu rüzgâr); azâb günleri de “eyyâm-ı nahisât” olarak geçmektedir. Âd kavmi kasırgadan kurtulmak için tutundukları ağaç ve taşlarla birlikde havaya fırlayarak paramparça oldular. Hepsi ölüp yere serildiler. Daha sonra rüzgâr bunları sürükleyip denize attı. Mal ve mülklerinden hiçbir eser kalmadı, helâk olup gittiler. Âd kavminin helâk oluşu Kur’ân-ı kerîmde meâlen şöyle bildirilmektedir: “Nihâyet Hûd’u ve berâberindeki îmân edenleri, rahmetimizle kurtardık ve âyetlerimizi tekzib ederek, yalanlayarak îmân etmemiş olanların kökünü kestik.” (A’râf sûresi: 72)

Hûd aleyhisselam ve ona îmân edenler bu şiddetli kasırgada Allahü teâlâ tarafından muhâfaza edildiler. Kâfirleri helâk eden şiddetli fırtına, onlara serinletici ve rahatlatıcı hafif bir rüzgâr gibi esiyordu.

Hûd aleyhisselam, Âd kavmi helâk olduktan sonra, kendine inananlarla birlikte Mekke-i mükerremeye gitti. Kâbe-i muazzamanın bulunduğu yerde ibâdet ve taatla meşgul oldu ve orada vefat etti. Kabrinin Harem-i şerîf (Kâbe-i muazzamanın etrâfındaki mescit) te Hicr denilen yerde bulunduğu rivâyet edilmektedir.

Hûd aleyhisselam ve peygamber olarak gönderildiği Âd kavmiyle ilgili olarak Kur’ân-ı kerîmin A’râf, Hûd, Mü’minûn, Fussilet, Ahkâf, Zâriyât, Kamer, Hâkka, Şuarâ ve Fecr sûrelerinde bilgi verilmektedir.

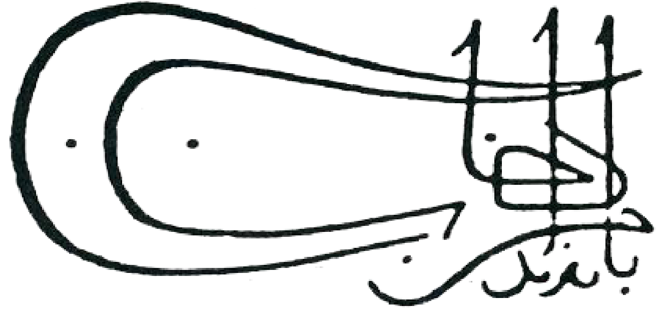
Âd Kavminden olduğu tahmin edilen kalıntılar:

Hanedan-ı Âl-i Osman -4-

Haçlıların Korkulu Rü'yâsı,
Niğbolu Fâtihi, İklîm-i Rüm Pâdişâhı

YILDIRIM BÂYEZÎD HAN

(1360-1403)
Dördüncü Osmanlı pâdişâhıdır.
Girdiği harplerde gösterdiği cesaret ve manevra kâbiliyetinin son derece sür'atli olması dolayısı ile kendisine askerlerce «yıldırım» lâkabı verilmiştir.
Babası Murâd Han'ın Kosova meydanında şehîd olurken yaptığı vasıyeti üzerine tahta geçti.
Kazanılan bu büyük zaferin neticelerini alabilmek için ilerlemeye devam eden I. Bâyezîd, birçok yeni beldeler fethetti . Bunların arasında meşhûr Üsküp de bulunmaktaydı.
Bâyezîd Han'ın bu ilerleyişi esnâsında kendi cülûsunu tebrîke gelen elçilere:
„Roma'ya kadar ilerleyeceğim! . . „ demesi, O'nun İslâm'ın şevket ve izzeti yolunda kendisi için çizdiği o büyük ufku göstermektedir

O, akıllara durgunluk verecek cesaret ve şecâati yanında siyâsî sahada da son derece mahâret sahibiydi.

Bundan dolayı Osmanlı'nın iyice gelişip güçlenmesinden bütün hıristiyanlık âlemi tedirgin olmaya başladı. Nihâyet büyük bir haçlı ordusu hazırladılar.

Osmanlı'yı bertaraf edip Bizans'ı kurtarmak ve müslümanların elinde bulunan Kudüs'ü fethetmek gibi gâyelerle teşkîl edilen bu müttefik haçlı ordusu, hemen harekete geçerek Osmanlı topraklarına girdi ve Tuna nehri kıyısındaki Niğbolu kalesini kuşattı .

Bunu haber alan Yıldırım Bâyezîd, adına yakışır bir hızlılıkla Niğbolu önlerine geldi Hattâ kaleyi teslîm etmemelerini bildirmek için gece yarısı tek başına atına binerek düşman saflarının arasından ustalıkla geçti ve surların dibinden kale kumandanına seslendi:

„-Bre Doğan! Bre Doğan! „

Sultan'ın sesini tanıyan Doğan Bey, büyük bir şaşkınlıkla derhal burçların üzerinden cevap verdi:

„-Buyurunuz şevketlüm! . . „

Pâdişâh Yıldırım Bâyezîd Han, kısa tâlimâtını bildirdi:

„-Doğan! Ordumla birlikte geldim! Sakın ola kaleyi teslîm etme-yesin!" dedi ve sür'atle geri dönerek karanlıkların arasında gözden kayboldu.

Ertesi gün kalabalık haçlı ordularıyla yapılan kanlı muhârebe, Yıldırım Han'ın kesin gâlibiyetiyle neticelendi.

Yıldırım Bâyezîd'in, müslüman milletler adına haçlılarla tek başına yaptığı Niğbolu harbindeki büyük zaferi, hıristiyan Avrupa devletlerine karşı elde edilen en büyük muvaffakıyetlerden biridir.

Her müslümân fâtih için ideal olan İstanbulu fethetme gâyesi, Yıldırım Han'ın da en büyük arzusu idi . Bu yolda takdîre şâyân gayretleri oldu .

Dört kez İstanbul'u kuşattı . Dördüncü kez yaptığı kuşatmada Bizans, olgun bir meyve gibi ellerine düşmek üzereydi . Zîrâ Fâtih'in fethettiği şartlardan daha uygun şartlara sahip bulunan Yıldırım, bunu değerlendirmiş ve fethe iyice yaklaşmıştı. Fetih, çok kolay bir şekilde gerçekleşecekti . Ancak o sırada Anadolu'yu kasıp kavurmaya başlayan Timur gâilesi, bu büyük ve kudsî teşebbüsü akîm bıraktı. Zîrâ Timur, Osmanlı ile arasındaki bir iki anlaşmazlığı bahâne ederek aslında kuru bir cihangirlik adına Anadolu'ya girmişti . İslâm'ı yüceltmek yolunda ilerleyerek muhteşem bir mevkîe yerleşmiş bulunan Osmanlı'yı yenmek suretiyle kendi şöhret ve azametini artırmak niyetinde idi . Öyle ki, bu nefsânî maksad uğruna kazandığı zaferden sonra aklen mâlûl bulunan Fransa kralına yazdığı bir mektupta Osmanlı'yı ortak düşman îlân etmesi, gâyet düşündürücüdür.

Osmanlı üzerine yaptığı seferde Timur, etrafında bulunan kıymetli ulemâ ve umerânın sözlerini ve îkâzlarını duymaz bir haldeydi. Zîrâ onların re'yi, ekseriyetle müslümanlar arasında ehl-i küfürle yaptığı gazâ-lar sebebiyle büyük muhabbet kazanmış olan Osmanlı'yla harp etmenin yanlış olduğu yolunda idi.
Yıldırım Bâyezîd'in başına gelen en tâlihsiz hâdise, hiç şüphesiz ki muhteris bir hükümdar olan Timur ile yaptığı Ankara Muhârebesi'dir. Bu muhârebe, Osmanlı'nın hazin mağlûbiyeti ile neticelenmiş ve acı bir fetret döneminin başlangıcı olmuştur. Kuru bir inatlaşmanın neticesi, bütün Anadolu tekrar eski karışıklığa düşmüş ve batıda yapılan İslâm fütûhâtı bir müddet için de olsa durmuştur. Bu itibarla Timur, her ne kadar şahsî hayatında dindar bir hükümdar olsa da bu inatlaşmanın sonunda yaptığı işler, hiç de bir müslümanın inanış ve hissiyatıyla bağdaşır bir iş değildir. Zîrâ Sivas'ta insanları dehşetli bir şekilde öldürmesi ve benzeri davranışları, hiçbir mâzeretle te'lîf edilemez .

Diğer taraftan Timur gâilesi, Osmanlı'nın batıdaki fütûhâtını en az elli yıl geriye atan bir felâkettir.Ama ifâde etmelidir ki, eğer Ankara mağlûbiyeti olmasaydı, herhalde Bâyezîd Han'a yapılan birtakım yanlış isnâdlar, vâkî olmayacaktı. Şu halde Yıldırım hakkında söylenen birtakım şahsî kusurları da bu zâviyeden mütâlaa etmek gerekir.

Nitekim o dönem meşhûr şâir ve târihçilerinden Ahmedî, „Tevârih-i Mülûk-i Âl-i Osmân" adlı eserinde şöyle der:
„Yıldırım Han, babası ve dedesi gibi âdil ve kâmil bir pâdişâhdı. İlim ehlini sever, onlara izzet ve ikrâm eylerdi. Âbid ve zâhid kimseleri ziyâde hoş tutardı. Kendi zühdü de âşikârdı. Gece gündüz tâat ile meşgül idi. Eline içki kadehi bile almamış, hattâ çeng ve ney dahî dinlememiştir. O, Ömer -radıyallâhü anh- adâletinde bir şâh-ı Osmânî'dir."
Osmanlılar'ın titizlikle riâyet ettiği mübârek topraklara sürre alayı gönderme an'anesi, ilk olarak Yıldırım Bâyezîd Han devrinde başlamıştır.
Velhâsıl son sözümüz şudur ki, Yıldırım Bâyezîd Han, gâzîler ve mücâhidler sultanı olarak esârette teslîm-i rûh eylemekle şehâdet rütbesine nâil olmuş büyük bir serdardır.
Rahmetullâhi Aleyh!..

Teravih namazı

•Teravih namazı günahların affına vesiledir
"Allah (cc) Ramazan orucunu farz kıldı. Ben de gece ibadetini (teravih namazını) sünnet kıldım. Kim, faziletine inanarak ve alacağı mükâfatı Allah'dan umarak orucunu tutup, gece ibadetini yaparsa, anasından doğduğu gün gibi günahlarından kurtulur." (Nesai)
Resulullah (s.a.s.) ve Hz. Ebu Bekir devrinde teravihler ferdi olarak kılınmış ve durum Hz. Ömer'in hilafetinin başlarına kadar bu minval üzere devam etmiştir. Hz. Ömer'in emriyle teravihler Übey İbnu Kab'ın imamlığında cemaatle kılınmaya başlanmıştır. Bu sebeple teravih namazının cemaat ile kılınmasına "Hz. Ömer'in sünneti" denilmiştir. (Kütüb-i Sitte)

•Teravih namazının günlere göre ayrı ayrı fazileti vardır
İmam-ı Gazali Hazretleri teravih namazının fazileti hakkında şöyle buyurmuştur; «Hz. Ali'den (ra) rivayet edilmiştir ki:
1. gece teravih namazını kılanın: Bütün günahları bağışlanır.
2. gece: Kendisinin ve eğer mü'min iseler ana ve babasının günahları bağışlanır.
3. gece: Melekler müjde vererek derler ki: "Ey falan kişi! Sana müjde olsun ki, Allah (cc) senin amelini kabul edip umduğuna nail eyledi."
4. gece: Allah (cc) Tevrat, İncil, Zebur ve Kur'ân'ı okumuş kadar sevap ihsan eder.
5. gece: Allah (cc) Mescid-i Haram'da namaz kılanın sevabı kadar sevap ihsan eder.
6. gece: Allah (cc) Beyt-i Mamur'u tavaf edenin sevabı kadar sevap ihsan eder.
7. gece: Allah (cc) Musa'nın (a.s) yanında firavun ve haman ile mücadele etmiş sevabı ihsan eder.
8. gece: Allah (cc) Bedir savaşında Peygamber Efendimiz (asm) ile beraber olmuş gibi sevap ihsan eder.
9. gece: Allah (cc) Davud (as) ile beraber ibadet etmiş sevabı verir.
10. gece: Allah (cc) dünya ve ahiret selameti verilir.
11. gece: Kabul edilmiş umre sevabı verilir.
12. gece: Sıratı yıldırım gibi geçer.
13. gece: Beytullah'ı imar etmiş gibi ecir verilir.
14. gece: Allah (cc) Kadir gecesini sabaha kadar ihya etmiş gibi sevap verir.
15. gece: Allah (cc) hacetini ve duasını kabul eder. Ahirette yüksek dereceler ihsan eder.
16. gece: Kıyamet gününde kabrinden kalkarken "Lailahe illallah" diyerek kalkar.
17. gece: Dünyadan çıkmadan Cennet-i Ala'daki makamını görür.
18. gece: Şehitlere ve gazilere verilen ecir gibi ecir verilir.
19. gece: Allah (cc) dünya ve ahirette yardımcısı olur.
20. gece: Rasulullah Efendimiz'i (asm) rüyasında görmeden dünyadan çıkmaz.
21. gece: Yerde ve gökte ne kadar melek varsa hepsi onun için istiğfar eder. Ve Allah (cc) o kuldan razı olmadıkça dünyadan ahirete göçmez.
22. gece: Ümmet-i Muhammed'in yetimlerini ve dullarını doyurmuş gibi sevap alır.
23. gece: Ümmet-i Muhammed'in esirlerini azad etmiş gibi sevap alır.
24. gece: Beraatını sağ elinden alır.
25. gece: Ölüm meleği en güzel surette gelir, onu cennet nimetleriyle müjdeler.
26. gece: Allah'ın emriyle melekler şeytanın şerrinden korurlar.
27. gece: Allah'ın emriyle cehennemin kapıları kapanır.
28. gece: Allah'ın emriyle cennetin kapıları açılır, hangi kapıdan isterse o kapıdan girer.
29. gece: Eyyüb'ün (as) sabır sevabı ihsan edilir ve bütün günahları bağışlanır.
30. gece: Allah'ın emriyle arşın altından bir münadi şöyle seslenir: "Gece teravih namazını kılan kullar cehennemden azad olmuş kullardır. Korktukları cehennemden kurtulup umdukları ve Allah'ın Cemâl'ine nail olanlardır" 30 gece teravih kılsa Allah (cc) o kula şeksiz şüphesiz ihsan eder.

Cemiyet programlarından kareler

Mescit yenilenmesi

Son Haftalar içersinde başlatılan mescit yenilemesi, çok güzel bir sonuca vardı.
Emeği geçen herkesden Allah (c.c.) razı olsun.

Kutlu Doğum Programı
-2015-

Bilmece Bulmaca

Kolay

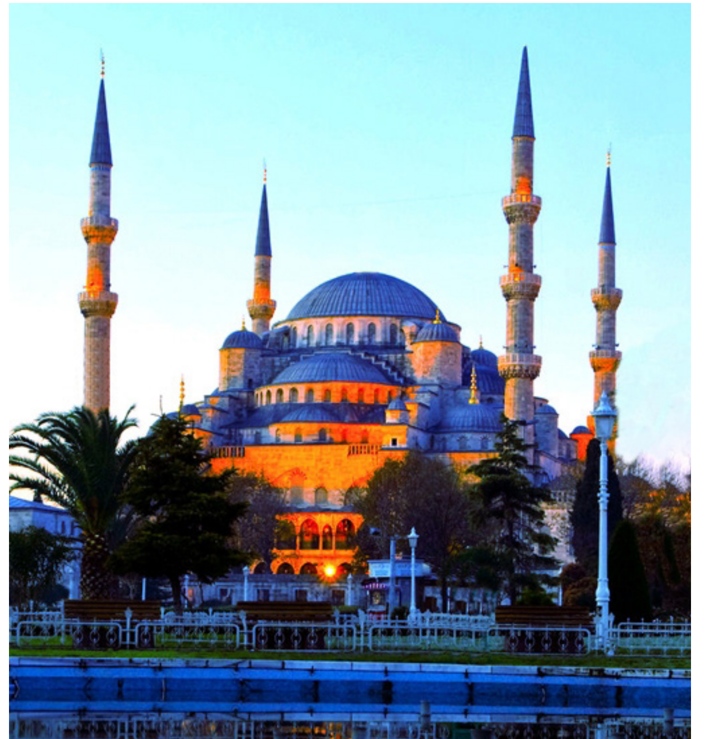
		2		4		6		
4		6	1		7	3		2
	5	7		6		4	1	
	4		3		8		2	
	2	8	6		9	5	3	
6		9				1		7
1		4		8		7		3
			5		4			
8				3				9

Zor

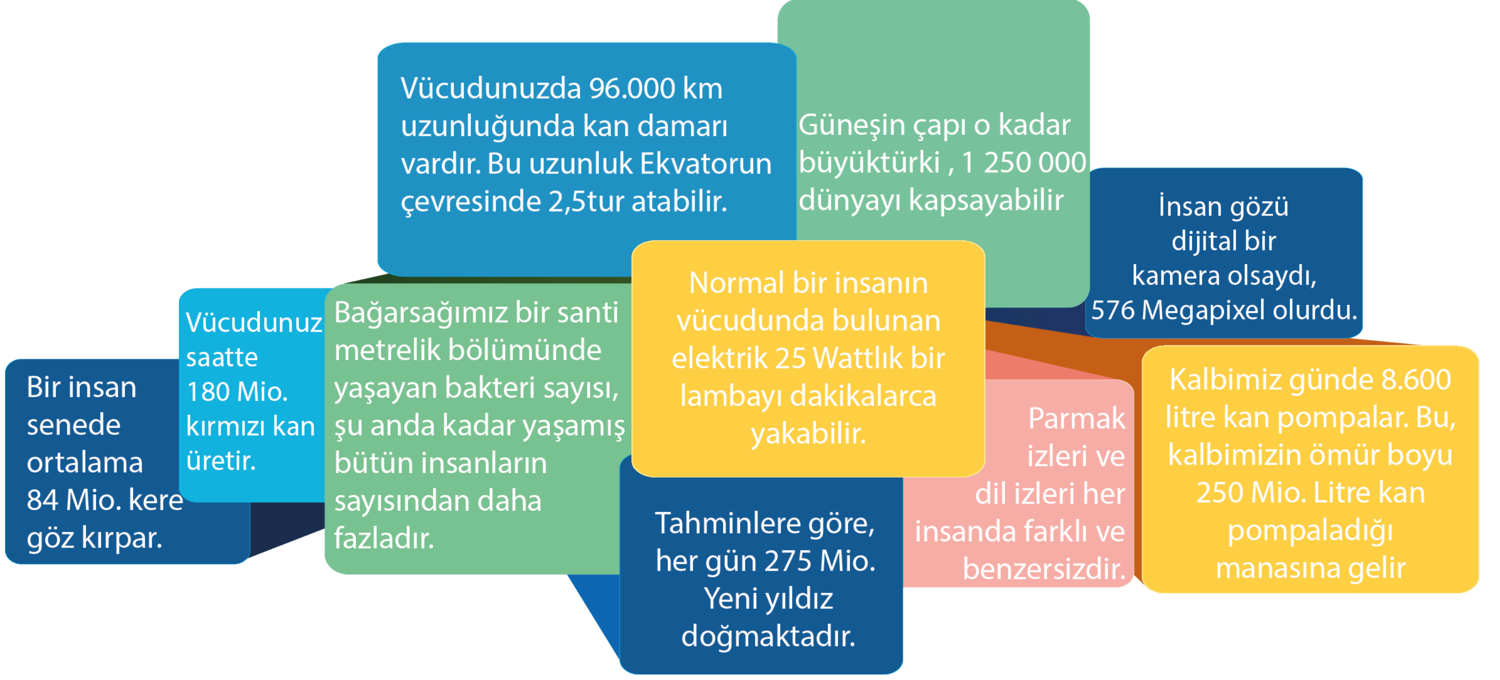
6			1	5	4			7
1	5			9			8	6
	1		9		3		7	
9		5		6		2		4
3		6				8		9
		8				3		
			5		9			
4				3				1

5 fark bulun

bunları biliyormuydunuz?

Bilmece

Bize ait olduğu halde başkalarının kullandığı şey nedir? — Adımız

Küçük kare kutu,İçi insan dolu. — Televizyon

Kolu var, bacağı yok, Dikdörtgeni var, karesi yok. — Kapı

Servis yapıldığı halde yenmeyen şey nedir? — Tenis topu

Insan ne yiyince üzülür? — Kazık

En temiz böcek hangisidir? — Hamamböceği

Bir Osmanlı Anekdotu

Osmanlı zamanında bir adam, bir bayanın karşısına geçer ve der ki:

„Ey dilberi rana! Ey tesadüf-ü müstesna! O mahrem suratınızı görünce size lahza-i kalpten sarsıldım... Niyetim acizane-i taciz etmek değildir. Bilakis efkar-i umumiyede ufak bir aile bacası tüttürmektir... Sözlerim sizi temin ve tatmin edecekse şayet zevc-i izdivacınıza talibim!..“

Bayanın cevabı:

„O mahrem suratınıza bir sille-i Osmaniye nakşedersem sekte-i kalpten terk-i hayat edersiniz...“

-Kaynakça-

--Cover
http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/7/77/Blue_Mosque_Courtyard_Dusk_Wikimedia_Commons.jpg
https://qkawephotography.files.wordpress.com/2013/07/img_1144-copy.jpg
http://www.freepik.com/free-vector/arabian-doors-and-windows_761719.htm
----
--Ibrahim K.
http://www.nurpenceresi.com/sites/default/files/1653.jpg

--Adem S.
http://best-wallpaper.net/wallpaper/1920x1080/1201/Snow-flower_1920x1080.jpg
http://www.turkcebilgi.com/uploads/media/resim/aziz_efendi_muhammad_alayhi_s_salam.jpg
----
--Sezai C.
http://i.huffpost.com/gen/1430206/images/o-COMPASSION-facebook.jpg
----
--Salih D.
http://img1.goodfon.su/original/1920x1200/f/3b/lantern-snow-tree-winter.jpg
http://images.halloweencostumes.org/products/12276/1-1/ancient-light-up-lantern.jpg
----
--Kadir Gecesi
http://istanbuldaramazan.org/assets/img/assets/bg/anasayfa-bg5.jpg
----
--Ahmed H. B.
http://www.nurpenceresi.com/duvar-kagitlari-tum-diller

--Hanedan A. O.
http://all-free-download.com/free-vector/download/world_map_312186_download.html
http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/f/fc/I_Bayezit.jpg
Osman Nuri Topbas - Osmanli

--Hüseyin K.
http://cdn.internethaber.com/news/161664.jpg

--Itikaf
http://www.nurpenceresi.com/duvar-kagitlari-tum-diller

--Istihare
http://www.ahmediye.org/images/stories/istiharedua.png
http://www.istiharenamazi.com/
http://www.andrewchart.co.uk/images/blog/30-day-challenges-keep-a-dream-diary_0001.jpg
----
--Teravih
http://www.internethaber.com/images/other/teravih-namaz-dua.20140630220853.jpg
----
--Yusuf K.
http://www.nurpenceresi.com/duvar-kagitlari-tum-diller

--Hakan B.
http://www.yunusemre.gov.tr/index.php

--Hz. Hud
http://walls4joy.com/walls/general/strong-wind-in-field-one-431466-1920x1080.jpg
----
--Emin U.
http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/e/e9/Badshahi_Mosque,_Lahore.JPG
http://www.bilginkadin.com/wp-content/uploads/2015/04/Hurma-Ve-Hurman%C4%B1n-Faydalar%C4%B1.jpg
----
--Eglence
bunu biliyomuydunuz:
http://all-free-download.com/free-vector/download/infographic_template_311324_download.html
----

1436 | 2015

Ramazan-ı Şerifiniz Mübarek olsun

İslam Toplumu Millî Görüş Aalen ve çevresi Ramazan İmsakiyesi

Gün Tag	Tarih Datum	İmsak Morgen	Güneş Sonnenaufgang	Öğle Mittag	İkindi Nachmittag	Akşam Abend	Yatsı Nacht	İftar Daveti İftar-Einladung
1. Pe / Do	18.06.	**3.20**	5.10	13.28	17.38	**21.32**	23.02	
2. Cu / Fr	19.06.	**3.20**	5.10	13.28	17.38	**21.32**	23.02	
3. Ct / Sa	20.06.	**3.20**	5.10	13.28	17.38	**21.32**	23.02	
4. Pz / So	21.06.	**3.21**	5.11	13.28	17.38	**21.32**	23.02	
5. Pt / Mo	22.06.	**3.21**	5.11	13.29	17.38	**21.33**	23.03	
6. Sa / Di	23.06.	**3.21**	5.11	13.29	17.39	**21.33**	23.03	
7. Ça / Mi	24.06.	**3.21**	5.11	13.29	17.39	**21.33**	23.03	
8. Pe / Do	25.06.	**3.22**	5.12	13.29	17.39	**21.33**	23.03	
9. Cu / Fr	26.06.	**3.22**	5.12	13.29	17.39	**21.33**	23.03	
10. Ct / Sa	27.06.	**3.23**	5.13	13.30	17.39	**21.33**	23.03	
11. Pz / So	28.06.	**3.23**	5.13	13.29	17.39	**21.32**	23.02	
12. Pt / Mo	29.06.	**3.24**	5.14	13.30	17.39	**21.32**	23.02	
13. Sa / Di	30.06.	**3.24**	5.14	13.30	17.39	**21.32**	23.02	
14. Ça / Mi	01.07.	**3.25**	5.15	13.30	17.40	**21.32**	23.02	
15. Pe / Do	02.07.	**3.26**	5.16	13.30	17.40	**21.31**	23.01	
16. Cu / Fr	03.07.	**3.26**	5.16	13.30	17.40	**21.31**	23.01	
17. Ct / Sa	04.07.	**3.27**	5.17	13.31	17.40	**21.31**	23.01	
18. Pz / So	05.07.	**3.28**	5.18	13.31	17.40	**21.30**	23.00	
19. Pt / Mo	06.07.	**3.29**	5.19	13.31	17.40	**21.30**	23.00	
20. Sa / Di	07.07.	**3.29**	5.19	13.31	17.39	**21.29**	22.59	
21. Ça / Mi	08.07.	**3.30**	5.20	13.31	17.39	**21.29**	22.59	
22. Pe / Do	09.07.	**3.31**	5.21	13.31	17.39	**21.28**	22.58	
23. Cu / Fr	10.07.	**3.32**	5.22	13.31	17.39	**21.27**	22.57	
24. Ct / Sa	11.07.	**3.33**	5.23	13.32	17.39	**21.27**	22.57	
25. Pz / So	12.07.	**3.34**	5.24	13.32	17.39	**21.26**	22.56	
26. Kadir Gecesi	13.07.	**3.35**	5.25	13.32	17.39	**21.25**	22.55	
27. Sa / Di	14.07.	**3.36**	5.26	13.32	17.38	**21.24**	22.54	
28. Ça / Mi	15.07.	**3.37**	5.27	13.32	17.38	**21.23**	22.53	
29. Pe / Do	16.07.	**3.38**	5.28	13.32	17.38	**21.22**	22.52	

Bayram Namazı
17.07.15
6[15]

fitre
10€

Islamische Gemeinschaft Millî Görüş Regionalverband Stuttgart Ortsverein Aalen e. V.
Ulmerstraße 104 | D-73431 Aalen | T: +49 7361 360647
www.mgaalen.de | www.igmg.org

Württemberg Bölgesi
Fatih Camii Aalen

IGMG